

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τρίτο τμήμα)

της 10ης Σεπτεμβρίου 2015*

«Προδικαστική παραπομπή — Ντάμπινγκ — Δασμός αντιντάμπινγκ επί των εισαγωγών κεραμικών πλακιδίων καταγωγής Κίνας — Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 917/2011 — Κύρος — Κανονισμός (ΕΚ) 1225/2009 — Άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο α' — Κανονική αξία — Καθορισμός με βάση την τιμή σε τρίτη χώρα με οικονομία αγοράς — Επιλογή της κατάλληλης τρίτης χώρας — Καθήκον επιμέλειας — Δικαιώματα άμυνας — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Δειγματοληψία»

Στην υπόθεση C-687/13,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το Finanzgericht München (Γερμανία) με απόφαση της 24ης Οκτωβρίου 2013, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 30 Δεκεμβρίου 2013, στο πλαίσιο της δίκης

Fliesen-Zentrum Deutschland GmbH

κατά

Hauptzollamt Regensburg,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα),

συγκείμενο από τους Μ. Pešič, πρόεδρο τμήματος, Α. Ó Caoimh (εισηγητή), C. Toader, E. Jarašiūnas και C. G. Fernlund, δικαστές,

γενική εισαγγελέας: E. Sharpston

γραμματέας: K. Malacek, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 3ης Δεκεμβρίου 2014,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

- η Fliesen-Zentrum Deutschland GmbH, εκπροσωπούμενη από τον B. Enders, Rechtsanwalt,
- το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εκπροσωπούμενο από την S. Boelaert, επικουρούμενη από τον R. Bierwagen, Rechtsanwalt,
- η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τους M. França, T. Maxian Rusche και R. Sauer,

αφού άκουσε τη γενική εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις της κατά τη συνεδρίαση της 21ης Μαΐου 2015,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά το κύρος του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 917/2011 του Συμβουλίου, της 12ης Σεπτεμβρίου 2011, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ και την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές κεραμικών πλακιδίων καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ L 238, σ. 1).
- 2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο ένδικης διαφοράς μεταξύ της Fliesen-Zentrum Deutschland GmbH (στο εξής: Fliesen-Zentrum) και του Hauptzollamt Regensburg (κύριας τελωνειακής αρχής του Regensburg, στο εξής: Hauptzollamt), όσον αφορά την εκ μέρους της αρχής αυτής είσπραξη δασμού αντιντάμπινγκ επί των εισαγωγών κεραμικών πλακιδίων καταγωγής Κίνας στις οποίες προέβη η εταιρία αυτή.

Το νομικό πλαίσιο της Ένωσης

Ο βασικός κανονισμός

- 3 Ο κανονισμός (ΕΚ) 1225/2009 του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ L 343, σ. 51, στο εξής: βασικός κανονισμός), προβλέπει, στο άρθρο του 1, παράγραφος 1, ότι «[δ]ασμός αντιντάμπινγκ είναι δυνατό να επιβάλλεται σε κάθε προϊόν που αποτελεί αντικείμενο ντάμπινγκ, όταν η θέση του σε ελεύθερη κυκλοφορία εντός της [Ένωσης] προκαλεί ζημία».
- 4 Το άρθρο 2 του κανονισμού αυτού, τιτλοφορούμενο «Καθορισμός του ντάμπινγκ», προβλέπει, στις παραγράφους του 1 έως 6, τους κανόνες που αφορούν τον καθορισμό αυτόν σε περίπτωση εισαγωγών από τρίτη χώρα με οικονομία αγοράς. Ειδικότερα, η παράγραφος 1 του άρθρου αυτού ορίζει τα εξής:

«Η κανονική αξία βασίζεται κατ' αρχήν στις πληρωθείσες ή πληρωτέες τιμές, κατά τις συνήθειες εμπορικές πράξεις, από ανεξάρτητους πελάτες στη χώρα εξαγωγής.

Ωστόσο, στην περίπτωση που ο εξαγωγέας στη χώρα εξαγωγής δεν παράγει ή δεν πωλεί το ομοειδές προϊόν, η κανονική αξία είναι δυνατό να καθορίζεται με βάση τις τιμές που εφαρμόζουν άλλοι πωλητές ή παραγωγοί.

[...]

- 5 Το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο α', του εν λόγω κανονισμού έχει ως εξής:

«Στην περίπτωση εισαγωγών από χώρες χωρίς οικονομία αγοράς [...], η κανονική αξία καθορίζεται με βάση την τιμή ή την κατασκευασμένη αξία σε τρίτη χώρα με οικονομία αγοράς, ή την τιμή από αυτή την τρίτη χώρα προς άλλες χώρες, συμπεριλαμβανομένης της [Ένωσης], ή, όταν αυτό δεν είναι δυνατόν, πάνω σε κάθε άλλη λογική βάση, συμπεριλαμβανομένης της τιμής που έχει πράγματι πληρωθεί ή πρέπει να πληρωθεί στην [Ένωση] για το ομοειδές προϊόν, δεόντως προσαρμοσμένης αν χρειάζεται ώστε να συμπεριλαμβάνει ένα εύλογο περιθώριο κέρδους.

Μία κατάλληλη τρίτη χώρα με οικονομία αγοράς θα επιλέγεται με εύλογο τρόπο, αφού ληφθεί δεόντως υπόψη κάθε αξιοπίστη πληροφορία διαθέσιμη κατά τη στιγμή της επιλογής. Επίσης θα λαμβάνονται υπόψη οι σχετικές προθεσμίες· όπου είναι σκόπιμο, θα χρησιμοποιείται μία τρίτη χώρα με οικονομία αγοράς η οποία εμπλέκεται στην ίδια έρευνα.

[...]]»

- 6 Το άρθρο 2, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού έχει ως εξής:

«Μεταξύ της τιμής εξαγωγής και της κανονικής αξίας διεξάγεται δίκαιη σύγκριση. Η σύγκριση αυτή αφορά το ίδιο στάδιο εμπορίας και πωλήσεις πραγματοποιηθείσες σε ημερομηνίες όσο το δυνατόν εγγύτερες, λαμβάνονται δε δεόντως υπόψη άλλες διαφορές που επηρεάζουν τη συγκρισιμότητα των τιμών. Όταν η κανονική αξία και η τιμή εξαγωγής που διαμορφώνεται δεν πληρούν αυτές τις προϋποθέσεις σύγκρισης, πραγματοποιούνται προσαρμογές για κάθε περίπτωση, με βάση τα ατομικά της στοιχεία προκειμένου να ληφθούν δεόντως υπόψη διαφορές των παραγόντων για τους οποίους προβάλλεται ο ισχυρός και αποδεικνύεται ότι επηρεάζουν τις τιμές και, κατ' επέκταση, τη συγκρισιμότητα των τιμών. [...]]»

- 7 Το άρθρο 3 του κανονισμού αυτού, τιτλοφορούμενο «Προσδιορισμός της ζημίας», ορίζει, στις παραγράφους του 2 και 3, τα εξής:

«2. Ο προσδιορισμός της ζημίας γίνεται με βάση θετικά αποδεικτικά στοιχεία και προϋποθέτει αντικειμενική εξέταση τόσο:

- α) του όγκου των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ και της επίδρασής τους στις τιμές των ομοειδών προϊόντων στην αγορά της [Ένωσης], όσο και
- β) των συνεπειών των εισαγωγών αυτών για την [...] βιομηχανία [της Ένωσης].

3. Προκειμένου περί του όγκου των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ, εξετάζεται κατά πόσον έχει σημειωθεί σημαντική αύξηση των εισαγωγών αυτών, είτε σε απόλυτα μεγέθη, είτε σε συνάρτηση με την παραγωγή ή την κατανάλωση στην [Ένωση]. Προκειμένου περί της επίδρασης των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ επί των τιμών, εξετάζεται κατά πόσον έχουν πραγματοποιηθεί εισαγωγές με πρακτικές ντάμπινγκ σε τιμές αισθητά κατώτερες από τις τιμές που εφαρμόζει για τα ομοειδή προϊόντα η [...] βιομηχανία [της Ένωσης] ή κατά πόσον εισαγωγές αυτού του είδους προκαλούν με οποιονδήποτε τρόπο τη συμπίεση των τιμών σε σημαντικό βαθμό ή τη σε σημαντικό βαθμό παρακώλυση της αύξησης των τιμών που θα είχε σημειωθεί σε αντίθετη περίπτωση. Κανένας από τους ανωτέρω παράγοντες, ούτε περισσότεροι εξ αυτών από κοινού δεν έχουν κατ' ανάγκη αποφασιστική σημασία.»

- 8 Το άρθρο 9, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού έχει ως ακολούθως:

«Όταν από τα πραγματικά περιστατικά, όπως αυτά έχουν διαπιστωθεί τελικώς, προκύπτει ότι υπάρχει ντάμπινγκ και ότι εξ αυτού προκαλείται ζημία, καθώς και ότι το συμφέρον της [Ένωσης] επιβάλλει παρέμβαση [...], το Συμβούλιο [...] επιβάλλει οριστικό δασμό αντιντάμπινγκ. [...] Το ύψος του δασμού αντιντάμπινγκ δεν επιτρέπεται να υπερβαίνει το περιθώριο ντάμπινγκ που έχει διαπιστωθεί, αλλά θα πρέπει να είναι κατώτερο του εν λόγω περιθωρίου, αν η επιβολή δασμού χαμηλότερου ύψους κρίνεται επαρκής για την εξάλειψη της ζημίας που υφίσταται ο κοινοτικός κλάδος παραγωγής.»

- 9 Το άρθρο 17 του βασικού κανονισμού, τιτλοφορούμενο «Δειγματοληψίες», προβλέπει, στην παράγραφο του 1, ότι, «[ό]ταν είναι μεγάλος ο αριθμός των καταγγελλόντων, των εξαγωγέων ή των εισαγωγέων, των τύπων προϊόντος ή των συναλλαγών, η έρευνα είναι δυνατό να περιορίζεται σε εύλογο αριθμό ενδιαφερομένων μερών, προϊόντων ή συναλλαγών, με τη χρήση δειγματοληψιών που να ανταποκρίνονται στις αρχές της στατιστικής και λαμβάνοντας ως βάση τα στοιχεία που είναι διαθέσιμα κατά το χρόνο της επιλογής· εναλλακτικά η έρευνα είναι δυνατό να περιορίζεται στον μεγαλύτερο αντιπροσωπευτικό όγκο παραγωγής, πωλήσεων ή εξαγωγών, για τον οποίο μπορεί λογικά να διεξαχθεί έρευνα εντός του διαθέσιμου χρόνου.»

10 Η παράγραφος 2 του άρθρου αυτού ορίζει ότι «[η] τελική επιλογή των ενδιαφερομένων μερών των τύπων προϊόντος ή των συναλλαγών, η οποία πραγματοποιείται για τους σκοπούς των δειγματοληψιών κατ' εφαρμογή των παρουσών διατάξεων, γίνεται από την Επιτροπή, αν και είναι προτιμότερο να επιλέγεται το δείγμα κατόπιν διαβουλεύσεων με τα ενδιαφερόμενα μέρη και με τη συγκατάθεσή τους [...]».

11 Το άρθρο 18, παράγραφοι 1 και 5, του βασικού κανονισμού έχει ως εξής:

«1. Όταν ένα ενδιαφερόμενο μέρος αρνείται την πρόσβαση σε απαραίτητες πληροφορίες ή γενικότερα δεν τις παρέχει εντός των προθεσμιών που προβλέπει ο παρών κανονισμός ή παρεμποδίζει σημαντικά την έρευνα, επιτρέπεται να συνάγονται προσωρινά ή τελικά συμπεράσματα, είτε καταφατικά είτε αποφατικά, με βάση τα διαθέσιμα στοιχεία. Όταν διαπιστώνεται ότι ένα ενδιαφερόμενο μέρος έχει προσκομίσει ψευδή ή παραπλανητικά στοιχεία, τα εν λόγω στοιχεία δεν λαμβάνονται υπόψη και είναι δυνατό να χρησιμοποιηθούν τα διαθέσιμα πραγματικά στοιχεία. Τα ενδιαφερόμενα μέρη πρέπει να ενημερώνονται σχετικά με τις συνέπειες που επισύρει τυχόν άρνηση συνεργασίας.

[...]

5. Σε περίπτωση που τα συμπεράσματα, συμπεριλαμβανομένων εκείνων για το θέμα της κανονικής αξίας, στηρίζονται στην εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου 1, συμπεριλαμβανομένων των πληροφοριών που περιέχονται στην καταγγελία, πρέπει, όποτε είναι εφικτό και τηρουμένων των προθεσμιών που ισχύουν για την έρευνα, να ελέγχονται με βάση στοιχεία προερχόμενα από άλλες, ανεξάρτητες πηγές, τα οποία ενδεχομένως είναι διαθέσιμα, όπως τιμοκαταλόγους, επίσημα στατιστικά στοιχεία για τις εισαγωγές και τελωνειακές στατιστικές ή στοιχεία που έχουν προσκομίσει άλλα ενδιαφερόμενα μέρη κατά την έρευνα.

Αυτές οι πληροφορίες μπορούν να περιέχουν, ενδεχομένως, στοιχεία σχετικά με την παγκόσμια αγορά ή άλλες αντιπροσωπευτικές αγορές.»

12 Το άρθρο 20, παράγραφος 4, του εν λόγω κανονισμού, το οποίο αφορά την αίτηση για την αποκάλυψη στοιχείων που υποβάλλουν οι ενδιαφερόμενοι, προβλέπει τα εξής:

«Η τελική αποκάλυψη στοιχείων γίνεται γραπτώς· λαμβανομένης δεόντως υπόψη της ανάγκης προστασίας των πληροφοριών εμπιστευτικού χαρακτήρα, η τελική αποκάλυψη στοιχείων πρέπει να πραγματοποιείται το συντομότερο δυνατόν και, καταρχήν, το αργότερο ένα μήνα πριν από την οριστική απόφαση ή την υποβολή εκ μέρους της Επιτροπής οποιασδήποτε πρότασης για τη λήψη οριστικών μέτρων βάσει του άρθρου 9. Σε περίπτωση που η Επιτροπή δεν είναι σε θέση να αποκαλύψει ορισμένα πραγματικά περιστατικά ή το σκεπτικό τη δεδομένη στιγμή, αυτά πρέπει να γνωστοποιούνται το συντομότερο δυνατόν σε μεταγενέστερο στάδιο. Η αποκάλυψη αυτή δεν θίγει οποιαδήποτε μεταγενέστερη απόφαση την οποία ενδεχομένως λαμβάνει η Επιτροπή ή το Συμβούλιο, αλλά αν η απόφαση αυτή στηρίζεται σε διαφορετικά πραγματικά περιστατικά και σε διαφορετικό σκεπτικό, αυτά πρέπει να γνωστοποιούνται το συντομότερο δυνατόν.»

Ο προσωρινός κανονισμός

13 Στις 16 Μαρτίου 2011, η Επιτροπή εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΕ) 258/2011, για την επιβολή προσωρινού δασμού αντνινάμπινγκ στις εισαγωγές κεραμικών πλακιδίων καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ L 70, σ. 5, στο εξής: προσωρινός κανονισμός).

14 Το τμήμα Α του κανονισμού αυτού περιελάμβανε ένα σημείο 2, σχετικό με τα μέρη τα οποία αφορούσε η διαδικασία. Η αιτιολογική σκέψη 4 που περιλαμβανόταν στο εν λόγω σημείο 2 όριζε ότι, «[γ]ια να μπορέσει η Επιτροπή να αποφασίσει εάν η δειγματοληψία θα ήταν απαραίτητη και, εάν ναι, να επιλέξει δείγμα, όλοι οι γνωστοί παραγωγοί-εξαγωγείς στην Κίνα και οι εισαγωγείς και οι

παραγωγοί της Ένωσης κλήθηκαν να αναγγελλθούν στην Επιτροπή και να προσκομίσουν, όπως διευκρινίζεται στην ανακοίνωση έναρξης της διαδικασίας, βασικά στοιχεία σχετικά με τις δραστηριότητές τους όσον αφορά το υπό εξέταση προϊόν κατά την περίοδο από την 1η Απριλίου 2009 έως την 1η Μαρτίου 2010».

- 15 Το σημείο 2.1 του τμήματος αυτού αφορά τη δειγματοληψία των Κινέζων παραγωγών-εξαγωγέων. Περιελάμβανε την αιτιολογική σκέψη 6 του εν λόγω κανονισμού, η οποία όριζε τα εξής:

«Σύμφωνα με το άρθρο 17, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, η Επιτροπή επέλεξε δείγμα παραγωγών-εξαγωγέων βάσει του μεγαλύτερου αντιπροσωπευτικού όγκου εξαγωγών του υπό εξέταση προϊόντος στην Ένωση για το οποίο θα μπορούσε εύλογα να διεξαχθεί έρευνα εντός του διαθέσιμου χρόνου. Το δείγμα που επιλέχθηκε συνίστατο σε τρεις ομίλους, που αντιπροσωπεύουν 10 μεμονωμένους παραγωγούς, οι οποίοι αντιστοιχούν στο 14,4 % του συνολικού όγκου των εξαγωγών από την Κίνα στην Ένωση και στο 31,3 % του συνολικού όγκου των συνεργαζόμενων εξαγωγέων κατά τη διάρκεια της ΠΕ. Σύμφωνα με το άρθρο 17, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού, ζητήθηκε η γνώμη των ενδιαφερόμενων μερών και των κινεζικών αρχών σχετικά με την επιλογή του δείγματος, οι οποίοι υπέβαλαν ορισμένες παρατηρήσεις σχετικά με το προτεινόμενο δείγμα. Οι παρατηρήσεις που κρίθηκαν κατάλληλες ελήφθησαν υπόψη στην επιλογή του τελικού δείγματος.»

- 16 Το σημείο 2.2. του εν λόγω τμήματος Α, το οποίο αφορούσε τη δειγματοληψία των παραγωγών της Ένωσης, περιελάμβανε τις αιτιολογικές σκέψεις 7 έως 14 του προσωρινού κανονισμού. Ειδικότερα, οι αιτιολογικές σκέψεις 7 έως 9 και 11 έως 13 όριζαν τα εξής:

«(7) [...], η Επιτροπή έλαβε [...] πληροφορίες από 73 παραγωγούς της Ένωσης.

(8) Κατά τη διεξαγωγή της δειγματοληψίας, ελήφθη υπόψη ο μεγάλος κατακερματισμός του κλάδου των κεραμικών πλακιδίων. Για να διασφαλιστεί ότι τα αποτελέσματα των μεγάλων εταιρειών δεν θα υπερίσχυαν στην ανάλυση της ζημίας, αλλά ότι θα εξεταζόταν δεόντως και η κατάσταση των μικρών εταιρειών οι οποίες κατέχουν συλλογικά το μεγαλύτερο μερίδιο της παραγωγής της Ένωσης, κρίθηκε σκόπιμο να περιληφθούν στο δείγμα όλα τα τμήματα της αγοράς, δηλαδή οι μικρές, οι μεσαίες και οι μεγάλες εταιρείες.

(9) Διακρίθηκαν τρία τμήματα με βάση τον όγκο της ετήσιας παραγωγής:

[...]

[...]

(11) Δέκα εταιρείες περιελήφθησαν στο δείγμα. Οι εταιρείες αυτές είναι οι μεγαλύτερες του εκάστοτε τμήματος της αγοράς με βάση τις πωλήσεις, την παραγωγή και την γεωγραφική θέση τους. Μια εταιρεία του δείγματος ανήκει στο τμήμα των μεγάλων εταιρειών, τέσσερις στο τμήμα των μεσαίων εταιρειών και πέντε ανήκουν στο τμήμα των μικρών εταιρειών. Οι επιλεγείσες εταιρείες έχουν την έδρα τους σε έξι κράτη μέλη (Ιταλία, Ισπανία, Πολωνία, Πορτογαλία, Γερμανία και Γαλλία) που από κοινού καλύπτουν πάνω από το 90 % της συνολικής παραγωγής της Ένωσης. Το εν λόγω δείγμα αντιπροσώπευε το 24 % της συνολικής παραγωγής των παραγωγών που συνεργάστηκαν και το 7 % της συνολικής παραγωγής της Ένωσης.

(12) Κατά τη διάρκεια της έρευνας, μια εταιρεία της Πολωνίας που είχε περιληφθεί στο δείγμα, αποφάσισε να διακόψει τη συνεργασία της. Η Επιτροπή δεν μπόρεσε να επιτύχει τη συνεργασία κανενός άλλου παραγωγού εγκατεστημένου στην Πολωνία.

- (13) Παρά την αποχώρηση του πολωνού παραγωγού, το δείγμα παρέμεινε ιδιαίτερα αντιπροσωπευτικό σύμφωνα με όλα τα κριτήρια που αναφέρονται στις αιτιολογικές σκέψεις 8 και 10. Έτσι αποφασίστηκε να συνεχιστεί η διαδικασία βάσει ενός δείγματος εννέα παραγωγών από πέντε κράτη μέλη.»
- 17 Οι αιτιολογικές σκέψεις 46 έως 54 του προσωρινού κανονισμού αφορούσαν την επιλογή των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής (στο εξής: Ηνωμένες Πολιτείες) ως ανάλογης χώρας, σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού, και είχαν ως εξής:
- «(46) Στην ανακοίνωση για την έναρξη της διαδικασίας, η Επιτροπή είχε εκφράσει την πρόθεσή της να χρησιμοποιήσει τις ΗΠΑ ως ανάλογη χώρα για τον καθορισμό της κανονικής αξίας όσον αφορά την Κίνα και είχε καλέσει τα ενδιαφερόμενα μέρη να διατυπώσουν τις παρατηρήσεις τους σχετικά με την επιλογή της χώρας αυτής.
- (47) Ελήφθησαν ορισμένες παρατηρήσεις και προτάθηκε να χρησιμοποιηθούν πολλές άλλες χώρες ως εναλλακτική επιλογή, ιδίως η Βραζιλία, η Τουρκία, η Νιγηρία, η Ταϊλάνδη και τέλος η Ινδονησία.
- (48) Η Επιτροπή αποφάσισε επομένως να επιδιώξει τη συνεργασία πολλών γνωστών παραγωγών σ' αυτές τις χώρες, συμπεριλαμβανομένων των ΗΠΑ. Εντούτοις, μόνο δύο παραγωγοί του υπό εξέταση προϊόντος στις ΗΠΑ απάντησαν στο ερωτηματολόγιο. Ένας ταϊλανδός παραγωγός υπέβαλε επίσης ελλιπή απάντηση στο ερωτηματολόγιο, αλλά, εν πάση περιπτώσει, το φάσμα προϊόντων του δεν ήταν πλήρως συγκρίσιμο με εκείνο των συνεργαζόμενων κινέζων παραγωγών.
- (49) Η έρευνα κατέδειξε ότι στις ΗΠΑ υπάρχει ανταγωνιστική αγορά για το υπό εξέταση προϊόν. Πολλοί παραγωγοί δραστηριοποιούνται στην εγχώρια αγορά των ΗΠΑ και οι όγκοι εισαγωγών ήταν πολύ υψηλοί. Η έρευνα κατέδειξε επίσης ότι τα κεραμικά πλακίδια καταγωγής Κίνας και ΗΠΑ έχουν βασικά τα ίδια φυσικά χαρακτηριστικά και τις ίδιες χρήσεις και ότι οι διαδικασίες παραγωγής ήταν παρόμοιες.
- (50) Προβλήθηκε το επιχείρημα ότι, εφόσον κύριο χαρακτηριστικό της αγοράς των ΗΠΑ είναι οι εισαγωγές, τα κεραμικά πλακίδια που κατασκευάζονται στις ΗΠΑ και εκείνα που κατασκευάζονται στην Κίνα καλύπτουν διαφορετικά τμήματα της αγοράς. Ως εκ τούτου, τα εγχωρίως παραγόμενα είδη του προϊόντος που θα μπορούσαν να αποτελέσουν τη βάση για τον καθορισμό της κανονικής αξίας δεν θα ήταν συγκρίσιμα με τα είδη του προϊόντος που εξάγονται από την Κίνα στην Ένωση. Ωστόσο, η έρευνα έδειξε ότι η παραγωγή των ΗΠΑ καλύπτει ευρύ φάσμα ειδών του προϊόντος, συγκρίσιμων με τα είδη που παράγονται στην Κίνα και εξάγονται από τη χώρα αυτή, όπως αναφέρεται ανωτέρω στην αιτιολογική σκέψη 49.
- (51) Προβλήθηκε επίσης ο ισχυρισμός ότι οι ΗΠΑ δεν είναι τόσο σημαντικός παράγων στην παγκόσμια αγορά κεραμικών πλακιδίων. Ωστόσο, το 2009 η εγχώρια παραγωγή ανήλθε σε περίπου 600 εκατ. μ² που θεωρείται σημαντική. Για λόγους σύγκρισης, η Κίνα, ο μεγαλύτερος παραγωγός παγκοσμίως, κατασκεύασε 2 δισεκατ. μ² κατά την ίδια περίοδο.
- (52) Ένα μέρος ισχυρίστηκε ότι οι ΗΠΑ είχαν αυστηρές προδιαγραφές ποιότητας με αποτέλεσμα να δημιουργούνται μη δασμολογικοί φραγμοί για τις κινεζικές εισαγωγές. Ωστόσο, η έρευνα έδειξε ότι, όπως αναφέρεται ανωτέρω, οι όγκοι των εισαγωγών από την Κίνα στις ΗΠΑ ήταν υψηλοί και αντιπροσώπευαν το μεγαλύτερο μερίδιο της εγχώριας κατανάλωσης των ΗΠΑ. Ως εκ τούτου, απορρίφθηκε το επιχείρημα ότι μη δασμολογικοί φραγμοί στις ΗΠΑ επηρεάζουν τις εισαγωγές και κατ' επέκταση τον ανταγωνισμό.
- (53) Τα στοιχεία που υπέβαλαν στις απαντήσεις τους οι δύο συνεργαζόμενοι παραγωγοί των ΗΠΑ επαληθεύτηκαν επιτόπου. Ελήφθησαν τελικά υπόψη μόνο τα στοιχεία ενός παραγωγού στον οποίο πραγματοποιήθηκε επίσκεψη, επειδή διαπιστώθηκε ότι επρόκειτο για αξιόπιστα στοιχεία

στα οποία μπορούσε να στηριχτεί ο υπολογισμός της κανονικής αξίας. Διαπιστώθηκε ότι τα στοιχεία του δεύτερου παραγωγού στον οποίο πραγματοποιήθηκε επίσκεψη δεν ήταν αξιόπιστα και έπρεπε να απορριφθούν, επειδή ο εν λόγω παραγωγός είχε δηλώσει μόνο μέρος των εγχωρίων πωλήσεών του, ενώ δεν υπήρχε πλήρης συμφωνία μεταξύ κόστους και λογαριασμών.

(54) Συνάγεται επομένως προσωρινά το συμπέρασμα ότι οι ΗΠΑ είναι κατάλληλη και εύλογη ανάλογη χώρα, σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 7 του βασικού κανονισμού.»

18 Η αιτιολογική σκέψη 61 του προσωρινού κανονισμού, η οποία αφορούσε τις προσαρμογές που πραγματοποιούνταν επί της κανονικής αξίας, όριζε τα εξής:

«Προκειμένου να εξασφαλιστεί η δίκαιη σύγκριση μεταξύ της κανονικής αξίας και της τιμής εξαγωγής, πραγματοποιήθηκαν οι δέουσες προσαρμογές για να ληφθούν υπόψη οι διαφορές που επηρεάζουν τις τιμές και τη συγκρισιμότητα των τιμών, σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού. Η κανονική αξία προσαρμόστηκε για να ληφθούν υπόψη οι διαφορές χαρακτηριστικών [...] και [οι] διαφορ[ές] ποιότητας για ορισμένα είδη που δεν κατασκευάζονται από τον παραγωγό της ανάλογης χώρας —για το χαμηλότερο κόστος πλακιδίων τα οποία δεν αποτελούνται από πορσελάνη. Έγιναν περαιτέρω προσαρμογές, όπου κρίθηκε σκόπιμο, όσον αφορά τα έξοδα θαλάσσιας μεταφοράς, ασφάλισης, διεκπεραίωσης, καθώς και τα παρεπόμενα έξοδα, το κόστος συσκευασίας, το κόστος πίστωσης, τα τραπεζικά τέλη και τις προμήθειες, σε όλες τις περιπτώσεις κατά τις οποίες τα έξοδα αυτά θεωρήθηκαν λογικά, ακριβή και αποδεδειγμένα με επαληθευμένα στοιχεία.»

19 Η αιτιολογική σκέψη 144 του προσωρινού κανονισμού όριζε ότι «το προϊόν που αποτελ[ούσε] αντικείμενο της έρευνας [αντιντάμπινγκ] κατασκευ[αζόταν] σε πολλές χώρες, τόσο εντός της Ένωσης όσο και εκτός (Τουρκία, Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα, Αίγυπτος, Νοτιοανατολική Ασία, Βραζιλία και άλλες)».

Ο κανονισμός 917/2011

20 Οι αιτιολογικές σκέψεις 9 έως 33 του κανονισμού 917/2011 εκθέτουν ποια μέρη αφορούσε η διαδικασία η οποία κατέληξε στην επιβολή του επίμαχου στην υπόθεση της κύριας δίκης δασμού αντιντάμπινγκ. Παραθέτουν τους λόγους για τη σύνθεση του δείγματος των Κινέζων παραγωγών-εξαγωγέων, καθώς και του δείγματος των παραγωγών της Ένωσης. Ειδικότερα, οι αιτιολογικές σκέψεις 18, 23 και 31 του κανονισμού αυτού προβλέπουν τα εξής:

«(18) Αληθεύει ότι ένας πολωνός παραγωγός αποφάσισε να διακόψει τη συνεργασία και ως εκ τούτου έπρεπε να αποκλειστεί από το δείγμα. Ωστόσο, ένα δείγμα δεν πρέπει αναγκαστικά να αντανakλά την ακριβή γεωγραφική κατανομή και το ειδικό βάρος των κρατών μελών παραγωγής προκειμένου να είναι αντιπροσωπευτικό. Λόγω του γεγονότος ότι η γεωγραφική κατανομή είναι μόνο ένας από τους παράγοντες που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη για τη διασφάλιση της αντιπροσωπευτικότητας, μια τέτοια προσέγγιση δεν θα ήταν εφικτή από διοικητικής πλευράς. Αντίθετα, αρκεί ότι το δείγμα αντανakλά ευρέως τις διαστάσεις των κυριότερων χωρών παραγωγής που ενέχονται. Εξεταζόμενο με βάση αυτό το κριτήριο, διαπιστώθηκε ότι η αποχώρηση της πολωνικής εταιρείας δεν επηρέασε τη συνολική αντιπροσωπευτικότητα του δείγματος. Πάνω σ' αυτή τη βάση, επιβεβαιώνεται ότι το δείγμα των παραγωγών της Ένωσης ήταν επαρκώς αντιπροσωπευτικό κατά την έννοια του άρθρου 17 του βασικού κανονισμού.

[...]

(23) Όσον αφορά τις διάφορες μεθόδους που χρησιμοποιήθηκαν για την επιλογή δείγματος παραγωγών της Ένωσης, αφενός, και κινέζων παραγωγών-εξαγωγέων, αφετέρου, πρέπει να αναφερθεί ότι οι μέθοδοι χρησιμοποιήθηκαν σύμφωνα με τους στόχους της δειγματοληψίας.

Όσον αφορά τον ενωσιακό κλάδο παραγωγής, η Επιτροπή όφειλε να εκτιμήσει την κατάσταση του συνολικού κλάδου και, ως εκ τούτου, επελέγησαν τα κριτήρια που θα διασφάλιζαν την πιο αντιπροσωπευτική εικόνα ολόκληρου του τομέα. Σε ό,τι αφορά τους κινέζους εξαγωγείς, θεωρήθηκε σκόπιμο να επιλεγεί ένα δείγμα με βάση τον μεγαλύτερο όγκο των εξαγωγών του εν λόγω προϊόντος και ως εκ τούτου επελέγησαν οι μεγαλύτεροι εξαγωγείς. Σημειώνεται επίσης ότι το άρθρο 17 του βασικού κανονισμού δεν προβλέπει καμία υποχρέωση να επιλέγονται και τα δύο δείγματα με τα ίδια κριτήρια. Επιπλέον, στην προκειμένη περίπτωση, πριν από την ολοκλήρωση του δείγματος των κινέζων παραγωγών-εξαγωγέων, τα συνεργαζόμενα μέρη στην Κίνα, καθώς και οι κινεζικές αρχές έλαβαν την ευκαιρία να υποβάλουν παρατηρήσεις σχετικά με το προτεινόμενο δείγμα. Ελήφθησαν παρατηρήσεις όσον αφορά τη σύνθεση του δείγματος και όχι όσον αφορά την αντιπροσωπευτικότητά του.

[...]

(31) Όσον αφορά τον ισχυρισμό σχετικά με τη χρήση του κριτηρίου γεωγραφικής κατανομής, μπορούμε να παρατηρήσουμε ότι πρόκειται για έναν κατακερματισμένο κλάδο παραγωγής και για να εκτιμηθεί η αντιπροσωπευτικότητα των εταιρειών που επιλέγονται, χρησιμοποιείται η γεωγραφική κατανομή των παραγωγών μεταξύ των κρατών μελών, προκειμένου να αντανakλώνται οι διάφορες καταστάσεις που επικρατούν στην Ένωση. Το δείγμα καλύπτει κράτη μέλη όπου κατασκευάζεται το 90 % περίπου της ενωσιακής παραγωγής. Μετά την αποχώρηση της πολωνικής εταιρείας, αυτό το επίπεδο παρέμεινε υψηλό, σε 80 % περίπου. Έτσι, η μέθοδος που εφήρμοσε η Επιτροπή διασφάλιζε ότι το δείγμα της ενωσιακής παραγωγής ως συνόλου ήταν αντιπροσωπευτικό και συνήδε με το άρθρο 17, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού. Κατά συνέπεια, ο ισχυρισμός απορρίφθηκε.»

21 Οι αιτιολογικές σκέψεις 55, 58 έως 63, 67 και 68, 70 έως 72 καθώς και 74 έως 77 του κανονισμού 917/2011, οι οποίες αφορούν την επιλογή των Ηνωμένων Πολιτειών ως ανάλογης χώρας καθώς και τον προσδιορισμό της κανονικής αξίας κατά τη διαδικασία έρευνας σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 7, του κανονισμού, έχουν ως εξής:

«(55) Δύο εισαγωγείς υπέβαλαν παρατηρήσεις κατά της επιλογής των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής [...] ως ανάλογης χώρας, ισχυριζόμενοι ότι οι ΗΠΑ είναι ακατάλληλη επιλογή ως ανάλογης χώρας λόγω της σημαντικής παραγωγής της και της έλλειψης ανταγωνιστικότητάς της στην παγκόσμια αγορά. Ισχυρίστηκαν επίσης ότι οι ΗΠΑ επελέγησαν κατά παράλογο τρόπο ισχυριζόμενοι ότι η έλλειψη εναλλακτικών ανάλογων χωρών οφείλεται στην αδικαιολόγητη πίεση που άσκησε η ένωση παραγωγών της Ένωσης στους παραγωγούς άλλων πιθανών ανάλογων χωρών, προκειμένου να τους αποθαρρύνουν να συνεργαστούν. Δύο εισαγωγείς ισχυρίστηκαν ότι η Επιτροπή δεν είχε λάβει υπόψη τις πληροφορίες από ορισμένες πιθανές συνεργαζόμενες χώρες και ότι δεν είχαν εξεταστεί τα δημόσια διαθέσιμα στοιχεία από τις εθνικές ή υπερεθνικές ενώσεις παραγωγών σε τρίτες χώρες.

[...]

(58) Αυτοί οι εισαγωγείς ισχυρίστηκαν επίσης ότι, ο ετήσιος όγκος παραγωγής κεραμικών πλακιδίων στις ΗΠΑ ήταν περίπου 60 εκατ. m² ετησίως, και όχι 600 εκατ. m² όπως αναφέρθηκε στην αιτιολογική σκέψη 51 του κανονισμού για την επιβολή προσωρινού δασμού. Τούτο επαληθεύτηκε και διαπιστώθηκε ότι ήταν ορθό.

(59) Όσον αφορά την καταλληλότητα των ΗΠΑ ως ανάλογης χώρας με γνώμονα το σημαντικά χαμηλότερο επίπεδο παραγωγής, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι η αγορά των ΗΠΑ είναι ιδιαίτερα ανταγωνιστική —υπάρχουν πολλές εταιρείες τοπικής παραγωγής και οι ποσότητες των εισαγωγών είναι σημαντικές. Επιπλέον, όπως αναφέρεται στην αιτιολογική σκέψη 52 του κανονισμού για την επιβολή προσωρινού δασμού, δεν υπάρχουν αποδεικτικά στοιχεία για μη

δασμολογικά εμπόδια που θα παρεμπόδιζαν σημαντικά τον ανταγωνισμό στην αγορά. Υπό αυτές τις περιστάσεις, παρά τον χαμηλότερο όγκο παραγωγής, το γενικό συμπέρασμα ότι οι ΗΠΑ είναι κατάλληλη ανάλογη χώρα παραμένει αμετάβλητο.

- (60) Δύο εισαγωγείς ισχυρίστηκαν ότι οι μοναδιαίες τιμές πώλησης των πλακιδίων που παράγονται στις ΗΠΑ στην εγχώρια αγορά της χώρας αυτής ήταν πολύ υψηλότερες από ό,τι στην αγορά της Ένωσης και, συγκρινόμενες με τις τιμές εξαγωγής, έδειχναν την ύπαρξη πρακτικών ντάμπινγκ. Διαπιστώθηκε ότι αυτό το επιχείρημα δεν είχε σχέση με το πεδίο αυτής της διαδικασίας, εφόσον κάθε τέτοιος ισχυρισμός, ακόμη και αν υποθεθεί ότι υπήρχαν εκ πρώτης όψεως σχετικά αποδεικτικά στοιχεία, θα μπορούσε να εξεταστεί σε βάθος μόνον σε χωριστή διαδικασία αντιντάμπινγκ όσον αφορά τις ΗΠΑ. Ως εκ τούτου δεν ελήφθη υπόψη.
- (61) [Δύο] εισαγωγείς ισχυρίστηκαν ακόμη ότι ο συνεργαζόμενος παραγωγός των ΗΠΑ ανήκε σε ή ήταν συνδεδεμένος με παραγωγούς της Ένωσης, οπότε και η έρευνα ήταν παραπλανητική εφόσον τα στοιχεία που ελήφθησαν δεν ήταν ανεξάρτητα.
- (62) Υπενθυμίζεται ότι τα στοιχεία που υπέβαλε ο συνεργαζόμενος παραγωγός των ΗΠΑ επαληθεύτηκαν επιτόπου. Ως εκ τούτου διαπιστώθηκε ότι αυτός ο ισχυρισμός δεν είχε σχέση και δεν ελήφθη υπόψη.
- (63) Οι εισαγωγείς αυτοί ισχυρίστηκαν περαιτέρω ότι οι όγκοι εξαγωγής των ΗΠΑ ήταν περιορισμένοι. Αυτό το επιχείρημα θεωρήθηκε άσχετο με την επιλογή της ανάλογης χώρας, εφόσον τα στοιχεία της ανάλογης χώρας χρησιμοποιούνται για να καθοριστεί η κανονική αξία και όχι οι τιμές εξαγωγής. Ως εκ τούτου δεν ελήφθη υπόψη.

[...]

- (67) Μετά την τελική γνωστοποίηση, μια ένωση εισαγωγέων προέβαλαν διάφορους ισχυρισμούς. Πρώτον, ισχυρίστηκαν ότι ο υποτιθέμενος χαμηλός όγκος των πωλήσεων των παραγωγών των ΗΠΑ στην εγχώρια αγορά τους σε σύγκριση με τις κινεζικές εξαγωγές προς την Ένωση καθιστούσε τις ΗΠΑ ακατάλληλη αγορά ανάλογης χώρας. Ως προς αυτό, κατά την εξέταση πιθανών ανάλογων χωρών, το επίπεδο του ανταγωνισμού σε αυτές τις χώρες αποτελεί, μεταξύ άλλων, ένα από τα στοιχεία που εξετάζονται. Το να υπάρχουν παρόμοια επίπεδα εγχωρίων πωλήσεων της εγχώριας βιομηχανίας και των εισαγωγών από τη χώρα που αποτελεί αντικείμενο της έρευνας δεν συνιστά προϋπόθεση για να θεωρηθεί μια χώρα κατάλληλη ως ανάλογη χώρα. Όσον αφορά αυτούς τους ισχυρισμούς, για την παρούσα έρευνα, και όπως αναφέρεται στην αιτιολογική σκέψη 59, διαπιστώθηκε ότι η αγορά των ΗΠΑ ήταν επαρκώς ανταγωνιστική ώστε να είναι κατάλληλη επιλογή. Υπό τις περιστάσεις αυτές, ο εν λόγω ισχυρισμός απορρίπτεται.
- (68) Όπως ισχυρίστηκε επίσης, η ένωση εισαγωγέων δεν θεωρούσε κατάλληλο επιχείρημα για την επιλογή των ΗΠΑ ως ανάλογης χώρας το γεγονός ότι οι εισαγωγές στην αγορά της χώρας αυτής ήταν σημαντικές. Όσον αφορά αυτόν τον ισχυρισμό, πρέπει να αναφερθεί ότι το επίπεδο των εισαγωγών είναι πράγματι ένας από τους σημαντικούς παράγοντες που εξετάζονται κατά την επιλογή κατάλληλης ανάλογης χώρας. Ο συνδυασμός της εγχώριας παραγωγής και των υψηλών όγκων εισαγωγών συμβάλλει στη δημιουργία μιας ανταγωνιστικής αγοράς όπως αναφέρεται στην αιτιολογική σκέψη 59. Υπό τις περιστάσεις αυτές, ο εν λόγω ισχυρισμός απορρίπτεται.

[...]

- (70) Η ένωση ισχυρίστηκε επίσης ότι, επειδή οι μέσες εγχώριες τιμές πώλησης στις ΗΠΑ των κεραμικών πλακιδίων που παράγονται εγχωρίως ήταν κατά πολύ υψηλότερες από τις τιμές των εισαγωγών της Ένωσης από την Κίνα, το αμερικανικό προϊόν δεν είναι «ομοειδές προϊόν» με το εισαγόμενο προϊόν από την Κίνα. Ως προς αυτό, το γεγονός ότι αυτές οι δύο τιμές διαφέρουν

δεν αποτελεί λόγο για να θεωρηθεί ότι το αμερικανικό προϊόν δεν είναι ομοειδές με το υπό εξέταση προϊόν. Όπως αναφέρεται στην αιτιολογική σκέψη 32 του κανονισμού για την επιβολή προσωρινού δασμού, διαπιστώθηκε ότι το υπό εξέταση προϊόν και, μεταξύ άλλων, το προϊόν που παράγεται και πωλείται στην εγχώρια αγορά των ΗΠΑ έχουν τα ίδια βασικά φυσικά και τεχνικά χαρακτηριστικά, καθώς και τις ίδιες βασικές χρήσεις. Υπό αυτές τις περιστάσεις, θεωρούνται ομοειδή κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού. Επομένως, ο ισχυρισμός της ένωσης απορρίπτεται.

(71) Τέλος, η ένωση ρώτησε γιατί η Ένωση δεν θεωρείτο κατάλληλη ανάλογη χώρα ελλείψει συνεργασίας από τρίτες χώρες, πλην των ΗΠΑ. Ως προς αυτό, επειδή διαπιστώθηκε ότι οι ΗΠΑ ήταν κατάλληλη ανάλογη χώρα, όπως αναφέρεται στην αιτιολογική σκέψη 59, δεν προέκυψε η ανάγκη να εξεταστούν άλλες πιθανές κατάλληλες αγορές. Συνεπώς, ο ισχυρισμός της ένωσης απορρίπτεται.

(72) Ελλείψει άλλων παρατηρήσεων, επιβεβαιώνεται ότι η επιλογή των ΗΠΑ ως ανάλογης χώρας ήταν κατάλληλη και εύλογη σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού, οπότε και επιβεβαιώνονται οι αιτιολογικές σκέψεις 45 έως 54 του κανονισμού για την επιβολή προσωρινού δασμού.

[...]

(74) [Δύο] εισαγωγείς τόνισαν ότι, επειδή το άρθρο 2, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του βασικού κανονισμού απαιτούσε να καθορίζεται η κανονική αξία με βάση τις τιμές που εφαρμόζουν “άλλοι πωλητές ή παραγωγοί”, θα ήταν άκυρος ο καθορισμός της κανονικής αξίας βάσει των στοιχείων μιας μόνον εταιρείας.

(75) Ως προς αυτό, υπενθυμίζεται ότι η παρούσα διαδικασία αφορά εισαγωγές από χώρα που δεν έχει οικονομία αγοράς όπου η κανονική αξία πρέπει να καθορίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού. Συνεπώς, ο ισχυρισμός αυτός απορρίφθηκε.

(76) Μετά την τελική γνωστοποίηση, μια ένωση εισαγωγέων δήλωσε ότι θεωρούσε ότι η κανονική αξία σε ανάλογη χώρα δεν μπορούσε να υπολογιστεί με βάση τα στοιχεία που παρείχε μια εταιρεία. Εντούτοις, για τους λόγους που αναφέρονται στην αιτιολογική σκέψη 75, ο ισχυρισμός αυτός απορρίπτεται.

(77) Τέλος, οι εισαγωγείς αυτοί ισχυρίστηκαν ότι το προϊόν του παραγωγού της ανάλογης χώρας δεν ήταν αντιπροσωπευτικό επειδή εξυπηρετούσε αποκλειστικά το ακριβότερο τμήμα της αγοράς. Επειδή έγινε δεκτό το αίτημα τήρησης του απορρήτου του παραγωγού της ανάλογης χώρας, αυτός ο ισχυρισμός ούτε επιβεβαιώθηκε ούτε απορρίφθηκε. Εν πάση περιπτώσει, ακόμη και αν αυτός ο ισχυρισμός ήταν ορθός, όπως εξηγείται στην αιτιολογική σκέψη 61 του κανονισμού για την επιβολή προσωρινού δασμού, έγιναν προσαρμογές της κατασκευασμένης κανονικής αξίας, όπου ήταν δικαιολογημένο, για να ληφθούν υπόψη όλα τα είδη πλακιδίων, συμπεριλαμβανομένης της εμπορικής επωνυμίας μεταπώλησης. Επομένως ο ισχυρισμός αυτός δεν θεωρήθηκε βάσιμος και ως εκ τούτου απορρίφθηκε.»

22 Οι αιτιολογικές σκέψεις 86 και 87 του κανονισμού 917/2011, οι οποίες αφορούν τις αναπροσαρμογές της κανονικής αξίας, ορίζουν τα εξής:

«(86) Μετά την τελική γνωστοποίηση, ένας παραγωγός εξαγωγέας ισχυρίστηκε ότι, επειδή η κανονική αξία στηριζόταν σε στοιχεία ενός παραγωγού στην ανάλογη χώρα και συνεπώς δεν ήταν δυνατόν να γνωστοποιηθούν τα ακριβή στοιχεία για λόγους τήρησης του απορρήτου, επιβαλλόταν να πραγματοποιηθούν προσαρμογές, όπου ήταν σκόπιμο, προκειμένου να εξασφαλιστεί η συγκρισιμότητα του προϊόντος για λόγους υπολογισμού του ντάμπινγκ. Ως

προς αυτό, όπως αναφέρεται στην αιτιολογική σκέψη 61 του κανονισμού για την επιβολή προσωρινού δασμού, έγιναν προσαρμογές, όπου ήταν αναγκαίο, για να εξασφαλιστεί δίκαιη σύγκριση μεταξύ της κανονικής αξίας και της τιμής εξαγωγής.

(87) Μετά την τελική γνωστοποίηση, δύο εισαγωγείς ισχυρίστηκαν ότι ο συνεργαζόμενος παραγωγός των ΗΠΑ εξυπηρετεί αποκλειστικά το ακριβότερο τμήμα της αγοράς κεραμικών πλακιδίων, ενώ οι κινέζοι παραγωγοί-εξαγωγείς καλύπτουν το φθηνότερο τμήμα της αγοράς. Για να εξασφαλιστεί δίκαιη σύγκριση μεταξύ της κανονικής αξίας και της τιμής εξαγωγής, αυτοί οι εισαγωγείς ισχυρίστηκαν ότι δεν τους γνωστοποιήθηκαν οι αναγκαίες προσαρμογές δυνάμει του άρθρου 2, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού. Σχετικά με αυτό, σημειώνεται ότι η αιτιολογική σκέψη 61 του κανονισμού για την επιβολή προσωρινού δασμού εξηγεί τις προσαρμογές που έγιναν ώστε να διασφαλιστεί δίκαιη σύγκριση.»

23 Το τμήμα Δ του κανονισμού 917/2011, το οποίο αφορά τον προσδιορισμό της ζημίας που έχει προκληθεί στον κλάδο παραγωγής της Ένωσης, περιλαμβάνει τις αιτιολογικές σκέψεις 99 έως 137 του εν λόγω κανονισμού. Κατά την αιτιολογική σκέψη 113 του κανονισμού αυτού, η οποία περιλαμβάνεται στο σημείο 3 του εν λόγω τμήματος Δ, το οποίο αφορά τις πωλήσεις σε χαμηλότερες τιμές:

«Η έρευνα έδειξε επίπεδα πωλήσεων σε χαμηλότερες τιμές μεταξύ 43,2 % και 55,7 %, που είναι ελαφρώς διαφορετικά από αυτά που είχαν διαπιστωθεί στο προσωρινό στάδιο [...]».

24 Το άρθρο 1 του κανονισμού 917/2011 ορίζει τα εξής:

«Επιβάλλεται οριστικός δασμός αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές κεραμικών πλακιδίων και πλακών δαπέδου ή επένδυσης, μη υαλογανωμένων ούτε σμαλτωμένων, κύβων, ψηφίδων και παρόμοιων ειδών για μωσαϊκά, μη υαλογανωμένων, ούτε σμαλτωμένων, από κεραμευτική ύλη, έστω και πάνω σε υπόθεμα, που υπάγονται επί του παρόντος στους κωδικούς [της Συνδυασμένης Ονοματολογίας που περιλαμβάνεται στο παράρτημα I του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1987, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο (ΕΕ L 256, σ. 1), όπως έχει τροποποιηθεί (στο εξής: ΣΟ)] 6907 10 00, 6907 90 20, 6907 90 80, 6908 10 00, 6908 90 11, 6908 90 20, 6908 90 31, 6908 90 51, 6908 90 91, 6908 90 93 και 6908 90 99, και καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας.»

25 Κατά την παράγραφο 2 του άρθρου αυτού, ο συντελεστής του οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ που εφαρμόζεται στην καθαρή τιμή «ελεύθερο στα σύνορα της Ένωσης», πριν από την καταβολή δασμού, κυμαίνεται από 26,3 % έως 69,7 %, αναλόγως της κατασκευάστριας εταιρίας.

26 Κατά το άρθρο 2 του κανονισμού 917/2011, τα ποσά που καταβλήθηκαν ως εγγύηση υπό τη μορφή προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ επί των εισαγωγών κεραμικών πλακιδίων καταγωγής Κίνας, θεσπισθέντος από τον προσωρινό κανονισμό, εισπράττονται οριστικώς.

Η διαφορά της κύριας δίκης και το προδικαστικό ερώτημα

27 Στις 7 Μαΐου 2010, υποβλήθηκε ενώπιον της Επιτροπής καταγγελία κατά την οποία οι εισαγωγές κεραμικών πλακιδίων καταγωγής Κίνας αποτελούσαν αντικείμενο πρακτικών ντάμπινγκ και προκαλούσαν κατά τον τρόπο αυτό σημαντική ζημία στον κλάδο παραγωγής της Ένωσης.

28 Κατά συνέπεια, η Επιτροπή δημοσίευσε στις 19 Ιουνίου 2010 ανακοίνωση για την έναρξη διαδικασίας αντιντάμπινγκ σχετικά με τις εισαγωγές κεραμικών πλακιδίων καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ C 160, σ. 20). Η έρευνα αφορούσε όλα τα εισαχθέντα κεραμικά πλακίδια τα οποία υπήχθησαν στις κλάσεις 6907 και 6908 της ΣΟ.

29 Στις 16 Μαρτίου 2011 η Επιτροπή εξέδωσε τον προσωρινό κανονισμό.

- 30 Τον Ιούλιο του 2011, η Fliesen-Zentrum εισήγαγε στο τελωνειακό έδαφος της Ένωσης μη υαλογανωμένα ή σμαλτωμένα πλακίδια κατασκευασθέντα στην Κίνα, τα οποία υπάγονταν στη δασμολογική κλάση 6907 9020 της ΣΟ. Στις 15 Ιουλίου 2011, ζήτησε τη θέση τους σε ελεύθερη κυκλοφορία, καταθέτοντας διάφορες απλουστευμένες τελωνειακές διασαφήσεις στο Hauptzollamt, οι οποίες συμπληρώθηκαν στις 18 Ιουλίου 2011. Με πράξη επιβολής δασμών της 2ας Αυγούστου 2011, το Hauptzollamt καθόρισε, πλην των δασμών και του φόρου προστιθεμένης αξίας, εγγύηση για προσωρινό δασμό αντιντάμπινγκ με συντελεστή 32,3 % ποσού 9 479,09 ευρώ, το οποίο η Fliesen-Zentrum κατέβαλε.
- 31 Με έγγραφο της 5ης Αυγούστου 2011, η Fliesen-Zentrum άσκησε ενώπιον του Hauptzollamt αίτηση θεραπείας κατά της πράξεως αυτής, η οποία απορρίφθηκε με απόφαση της 19ης Οκτωβρίου 2011.
- 32 Στις 12 Σεπτεμβρίου 2011, το Συμβούλιο εξέδωσε τον κανονισμό 917/2011.
- 33 Με πράξη επιβολής δασμών της 4ης Νοεμβρίου 2011, το Hauptzollamt καθόρισε οριστικώς το ποσό των δασμών αντιντάμπινγκ σε 9 479,09 ευρώ, συμψηφίζοντας πλήρως την καταβληθείσα εγγύηση για τον προσωρινό δασμό αντιντάμπινγκ. Η Fliesen-Zentrum άσκησε και κατά της πράξεως αυτής αίτηση θεραπείας, την οποία το Hauptzollamt απέρριψε με απόφαση της 3ης Φεβρουαρίου 2012.
- 34 Η Fliesen-Zentrum άσκησε προσφυγή με αίτημα την ακύρωση των πράξεων αυτών επιβολής δασμών ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, προβάλλοντας την ακυρότητα του κανονισμού 917/2011. Το αιτούν δικαστήριο εκτιμά ότι τέσσερις από τους λόγους που προβάλλει η Fliesen-Zentrum προς στήριξη της προσφυγής της ενδέχεται να είναι βάσιμοι.
- 35 Στο πλαίσιο αυτό, το αιτούν δικαστήριο εκθέτει τις αμφιβολίες του ως προς το κύρος του κανονισμού 917/2011. Ειδικότερα, το δικαστήριο αυτό διερωτάται, πρώτον, αν το γεγονός ότι το Συμβούλιο επέλεξε, στον κανονισμό, τις Ηνωμένες Πολιτείες ως χώρα αναφοράς προκειμένου να προσδιορίσει την κανονική αξία των παρεμφερών προϊόντων προς τα επίμαχα στην κύρια δίκη πλακίδια αντιβαίνει στα άρθρα 2, παράγραφος 7, στοιχείο α', δεύτερο εδάφιο, και 18 του βασικού κανονισμού. Παραπέμποντας στη νομολογία του Δικαστηρίου περί της επιλογής κατάλληλης τρίτης χώρας με οικονομία αγοράς προκειμένου να καθορισθεί η κανονική αξία των προϊόντων που εισάγονται από χώρα η οποία δεν έχει τέτοια οικονομία, το δικαστήριο αυτό επισημαίνει ότι τα θεσμικά όργανα της Ένωσης υποχρεούνται να λαμβάνουν υπόψη ουσιώδη στοιχεία προκειμένου να θεμελιωθεί ο κατάλληλος χαρακτήρας της τρίτης χώρας που έχει επιλεγεί και να τα εξετάζουν με τη απαιτούμενη επιμέλεια. Εν προκειμένω, διερωτάται αν η επιλογή των Ηνωμένων Πολιτειών ως χώρας αναφοράς είναι εύλογη, υπό την έννοια του προσωρινού κανονισμού και του κανονισμού 917/2011, στο μέτρο που η αμερικανική και η κινεζική αγορά κεραμικών πλακιδίων είναι εντελώς διαφορετικές. Διευκρινίζει, συναφώς, ότι άλλες χώρες αναφοράς οι οποίες θα μπορούσαν να επιλεγούν επισημάνθηκαν ρητώς στα θεσμικά όργανα από τα ενδιαφερόμενα μέρη της διοικητικής διαδικασίας αντιντάμπινγκ. Επιπλέον, η Επιτροπή θα μπορούσε να επιλέξει μια τέτοια χώρα αναφοράς και να καθορίσει την κανονική αξία των οικείων προϊόντων βάσει στοιχείων προσιτών στο κοινό.
- 36 Δεύτερον, το αιτούν δικαστήριο διερωτάται αν, χρησιμοποιώντας τα στοιχεία ενός μόνον παρόμοιου παραγωγού κατά τον υπολογισμό της κανονικής αξίας των εισαγομένων προϊόντων, η Επιτροπή παρέβη τις συνδυασμένες διατάξεις του άρθρου 2, παράγραφοι 1 και 7, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού, κατά τις οποίες ο υπολογισμός πρέπει να γίνεται βάσει των στοιχείων πλειόνων παραγωγών, ιδίως όταν ο υπολογισμός αυτός πρόκειται να διενεργηθεί σε σχέση με χώρα αναφοράς. Κατά το δικαστήριο αυτό, η συνεκτίμηση ενός μόνον παρόμοιου παραγωγού δεν διασφάλιζε την αντιπροσωπευτικότητα των πληροφοριακών στοιχείων.
- 37 Τρίτον, το αιτούν δικαστήριο διερωτάται ως προς την αξιοπιστία του υπολογισμού της εν λόγω αξίας και, κατά συνέπεια, ως προς την ενδεχόμενη παράβαση, συναφώς, του άρθρου 2, παράγραφοι 7, στοιχείο α', και 10, του βασικού κανονισμού. Εξάλλου, το δικαστήριο αυτό διερωτάται αν τα θεσμικά όργανα της Ένωσης παρέβησαν την υποχρέωση αιτιολογήσεως και αν, κατά τον τρόπο αυτόν,

προσέβαλαν τα δικαιώματα άμυνας της προσφεύγουσας, δεδομένου ότι οι αόριστες πληροφορίες που παρέσχε η Επιτροπή ως προς τον ακριβή υπολογισμό της κανονικής αξίας κατέστησαν αδύνατη την υποβολή θεμελιωμένων παρατηρήσεων.

- 38 Τέταρτον, το αιτούν δικαστήριο διερωτάται αν, κατά την επιλογή των δειγμάτων Κινέζων παραγωγών-εξαγωγέων και των παραγωγών της Ένωσης, η Επιτροπή παρέβη τις συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 3 και 17 του βασικού κανονισμού. Συναφώς, αφενός, κατά τα φαινόμενα, οι κινεζικές μικρομεσαίες επιχειρήσεις δεν εκπροσωπούνταν στο δείγμα ή αποτελούσαν ελάχιστο ποσοστό του. Κατά το αιτούν δικαστήριο, τούτο έρχεται σε αντίθεση προς τον έντονο κατακερματισμό του κινεζικού κλάδου παραγωγής κεραμικών πλακιδίων, ο οποίος αποτελείται, κυρίως, από μικρομεσαίες επιχειρήσεις, όπως προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 73 του κανονισμού 917/2011. Αφετέρου, κατά τη σύσταση των δειγμάτων παραγωγών της Ένωσης, η Επιτροπή έλαβε υπόψη της τον έντονο κατακερματισμό του κλάδου παραγωγής των κεραμικών πλακιδίων της Ένωσης και περιέλαβε όλες του τις συνιστώσες, δηλαδή μικρομεσαίες και μεγάλες επιχειρήσεις. Επιπλέον, μόνον παραγωγοί των χωρών της Δυτικής Ευρώπης περιελήφθησαν στο δείγμα των παραγωγών της Ένωσης, ενώ οι παραγωγοί των κρατών μελών των οποίων το επίπεδο τιμών είναι χαμηλότερο δεν περιελήφθησαν. Ως εκ τούτου, η σύσταση των δύο αυτών δειγμάτων, κατά το αιτούν δικαστήριο, καταλήγει στη σύγκριση μη παρεμφερών δειγμάτων Κινέζων παραγωγών και παραγωγών της Ένωσης.
- 39 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Finanzgericht München αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο το ακόλουθο προδικαστικό ερώτημα:

«Είναι έγκυρος ο [κανονισμός 917/2011];»

Επί του προδικαστικού ερωτήματος

Προκαταρκτικές παρατηρήσεις

- 40 Πρώτον, η Fliesen-Zentrum προβάλλει, στις γραπτές παρατηρήσεις της, επικουρικώς, δύο λόγους ακυρότητας του κανονισμού 917/2011, οι οποίοι προστίθενται στους τέσσερις λόγους τους οποίους προέβαλε ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου και τους οποίους εξέθεσε το δικαστήριο αυτό στην αίτησή του προδικαστικής αποφάσεως. Οι λόγοι αυτοί αντλούνται από έλλειψη αιτιολογίας και από προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας, λόγω του ότι δεν κοινοποιήθηκαν ουσιώδεις κρίσιμες πληροφορίες, και, ιδίως, από την παράβαση των άρθρων 19 έως 21 του βασικού κανονισμού.
- 41 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, κατά πάγια νομολογία, η διαδικασία του άρθρου 267 ΣΛΕΕ στηρίζεται στη σαφή διάκριση των αρμοδιοτήτων μεταξύ των εθνικών δικαστηρίων και του Δικαστηρίου, με συνέπεια να εναπόκειται αποκλειστικώς στο εθνικό δικαστήριο, το οποίο έχει επιληφθεί της διαφοράς και φέρει την ευθύνη της δικαστικής αποφάσεως που πρόκειται να εκδοθεί, να εκτιμήσει, λαμβανομένων υπόψη των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών της υποθέσεως, τόσο την αναγκαιότητα μιας προδικαστικής αποφάσεως για την έκδοση της δικής του αποφάσεως όσο και το λυσιτελές των ερωτημάτων που υποβάλλει στο Δικαστήριο (βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση Hoesch Metals and Alloys, C-373/08, EU:C:2010:68, σκέψη 59).
- 42 Κατά πάγια νομολογία, προκύπτει επίσης ότι το άρθρο 267 ΣΛΕΕ δεν θεσπίζει ένδικο βοήθημα παρεχόμενο στους διαδίκους διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, οπότε το Δικαστήριο δεν υποχρεούται να εκτιμήσει το κύρος του δικαίου της Ένωσης για τον λόγο και μόνον ότι ένας από τους διαδίκους προέβαλε ενώπιόν του το ζήτημα αυτό με τις γραπτές του παρατηρήσεις (βλ. απόφαση MSD Sharp & Dohme, C-316/09, EU:C:2011:275, σκέψη 23 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

- 43 Υπό τις συνθήκες αυτές, η εξέταση του κύρους του κανονισμού 917/2011 δεν μπορεί να επεκταθεί επί λόγων που δεν έχουν προβληθεί από το αιτούν δικαστήριο (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση Hoesch Metals and Alloys, C-373/08, EU:C:2010:68, σκέψη 60).
- 44 Δεύτερον, κατά πάγια νομολογία, στον τομέα της κοινής εμπορικής πολιτικής και, ειδικότερα, των μέτρων εμπορικής άμυνας, τα θεσμικά όργανα της Ένωσης διαθέτουν ευρεία εξουσία εκτιμήσεως λόγω της πολυπλοκότητας των οικονομικών, πολιτικών και νομικών καταστάσεων που πρέπει να εξετάζουν. Ως προς τον δικαστικό έλεγχο αυτής της εκτιμήσεως, αυτός πρέπει επομένως να περιορίζεται στον έλεγχο της τηρήσεως των κανόνων διαδικασίας, του υποστατού των πραγματικών περιστατικών επί των οποίων στηρίχθηκε η επίμαχη επιλογή και της απουσίας πρόδηλης πλάνης κατά την εκτίμηση των περιστατικών αυτών ή καταχρήσεως εξουσίας (βλ. απόφαση Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, σκέψη 29 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

Επί της επιλογής των Ηνωμένων Πολιτειών ως ανάλογης τρίτης χώρας

- 45 Με το ερώτημά του, το αιτούν δικαστήριο ζητεί να διευκρινισθεί αν η επιλογή των Ηνωμένων Πολιτειών ως κατάλληλης τρίτης χώρας με οικονομία αγοράς στην οποία προέβησαν τα θεσμικά όργανα της Ένωσης, για τον υπολογισμό της κανονικής αξίας των προϊόντων τα οποία αφορά η επίμαχη στην κύρια δίκη εισαγωγή, συνιστά παράβαση των άρθρων 2, παράγραφοι 7, στοιχείο α', δεύτερο εδάφιο, και 18 του βασικού κανονισμού.
- 46 Το αιτούν δικαστήριο διερωτάται, μεταξύ άλλων, αν η εν λόγω επιλογή είναι κατάλληλη, λαμβανομένου υπόψη ότι, πρώτον, η αμερικανική και η κινεζική αγορά κεραμικών πλακιδίων διαφέρουν ουσιωδώς. Η καταλληλότητα της επιλογής θα μπορούσε να αμφισβητηθεί διότι, δεύτερον, οι Αμερικανοί εξαγωγείς εξαγουν πολύ μικρές ποσότητες και προμηθεύουν περιορισμένο μέρος μόνον των πλακιδίων υψηλότερης ποιότητας στην εθνική αγορά, ενώ τα τρία τέταρτα της αγοράς αυτής αποτελούν κατ' ουσίαν αγορά εισαγωγών. Θα μπορούσε επίσης να είναι συζητήσιμη, τρίτον, στο μέτρο που δεν είναι βέβαιο ότι η Επιτροπή επέδειξε όλη την απαιτούμενη επιμέλεια, ότι εξέτασε εξαντλητικώς άλλες εν δυνάμει ανάλογες χώρες και ότι έλαβε υπόψη της άλλα στατιστικά στοιχεία προσιτά στο κοινό, προκειμένου να διαφωτισθεί ως προς την επιλογή της.
- 47 Η Fliesen-Zentrum εκτιμά ότι η επιλογή των Ηνωμένων Πολιτειών ως ανάλογης χώρας δεν ήταν κατάλληλη. Στηριζόμενη στην απόφαση Nölle (C-16/90, EU:C:1991:402, σκέψη 35), υπογραμμίζει ότι τα θεσμικά όργανα της Ένωσης οφείλουν, κατά την επιλογή της χώρας αναφοράς, να εξετάσουν τον κατάλληλο χαρακτήρα της χώρας αυτής με όλη την απαιτούμενη επιμέλεια. Εν προκειμένω, η Επιτροπή πληροφορήθηκε, κατά τη διάρκεια της διαδικασίας που κατέληξε στην έκδοση του κανονισμού 917/2011, τον μη συγκρίσιμο χαρακτήρα της αμερικανικής και της κινεζικής αγοράς και το ότι οι Ηνωμένες Πολιτείες δεν αποτελούσαν κατάλληλη ανάλογη χώρα για τους σκοπούς της έρευνας αντιντάμπινγκ. Ειδικότερα, η Fliesen-Zentrum υποστηρίζει ότι η Επιτροπή θα μπορούσε να λάβει υπόψη της και άλλες χώρες ως χώρες αναφοράς, όπως τα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα, την Αραβική Δημοκρατία της Αιγύπτου, τη Μαλαισία και τη Δημοκρατία της Τυνησίας.
- 48 Συναφώς, κατά το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού, στην περίπτωση εισαγωγών από χώρες που δεν έχουν οικονομία αγοράς, η κανονική αξία καθορίζεται κατ' αρχήν, κατά παρέκκλιση των κανόνων που θεσπίζονται με τις παραγράφους 1 έως 6 του εν λόγω άρθρου, με βάση την τιμή ή την κατασκευασμένη αξία σε τρίτη χώρα με οικονομία αγοράς. Σκοπός της εν λόγω διατάξεως είναι η αποτροπή του ενδεχομένου συνεκτιμήσεως των τιμών και του κόστους σε χώρες οι οποίες δεν έχουν οικονομία αγοράς, καθόσον οι παράμετροι αυτές δεν αποτελούν στις ως άνω χώρες τη φυσιολογική συνισταμένη των δυνάμεων της αγοράς (βλ. αποφάσεις Rotexchemie, C-26/96, EU:C:1997:261, σκέψη 9, και GLS, C-338/10, EU:C:2012:158, σκέψη 20).

- 49 Δυνάμει του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο α', δεύτερο εδάφιο, του βασικού κανονισμού, μια κατάλληλη τρίτη χώρα με οικονομία αγοράς επιλέγεται ευλόγως, αφού ληφθούν υπόψη όλες οι αξιόπιστες πληροφορίες που είναι διαθέσιμες κατά τη στιγμή της επιλογής. Συγκεκριμένα, τα θεσμικά όργανα της Ένωσης οφείλουν, λαμβάνοντας υπόψη τις υπάρχουσες εναλλακτικές λύσεις, να προσπαθήσουν να βρουν μια τρίτη χώρα στην οποία η τιμή ενός ομοειδούς προϊόντος διαμορφώνεται υπό συνθήκες που να ομοιάζουν όσο το δυνατόν περισσότερο με τις συνθήκες στη χώρα εξαγωγής, υπό την προϋπόθεση ότι πρόκειται για χώρα με οικονομία αγοράς (απόφαση GLS, C-338/10, EU:C:2012:158, σκέψη 21).
- 50 Το Δικαστήριο έχει ήδη κρίνει ότι από το γράμμα και την οικονομία της εν λόγω διατάξεως προκύπτει ότι ο σκοπός για την παροχή προτεραιότητας στην κύρια μέθοδο την οποία προβλέπει η εν λόγω διάταξη, δηλαδή στον καθορισμό της κανονικής αξίας προϊόντος, σε περίπτωση εισαγωγών από χώρα που δεν έχει οικονομία αγοράς, με βάση «[την] τιμή ή [την] κατασκευασμένη αξία σε τρίτη χώρα με οικονομία αγοράς» ή «[την] τιμή από αυτή την τρίτη χώρα προς άλλες χώρες, συμπεριλαμβανομένης της [Ένωσης]», είναι η επίτευξη του εύλογου καθορισμού της κανονικής αξίας στη χώρα εξαγωγής χάρη στην επιλογή μιας τρίτης χώρας στην οποία η τιμή ενός ομοειδούς προϊόντος διαμορφώνεται υπό συνθήκες που ομοιάζουν όσο το δυνατόν περισσότερο με τις συνθήκες στη χώρα εξαγωγής, υπό την προϋπόθεση ότι πρόκειται για χώρα με οικονομία αγοράς (απόφαση GLS, C-338/10, EU:C:2012:158, σκέψεις 24 και 25).
- 51 Επιπλέον, κατά την παρατεθείσα στη σκέψη 44 της παρούσας αποφάσεως νομολογία, η άσκηση από τα θεσμικά όργανα της Ένωσης της εξουσίας τους εκτιμήσεως, κατά την επιλογή της τρίτης χώρας αναφοράς, υπόκειται σε δικαστικό έλεγχο. Ειδικότερα, πρέπει να εξακριβώνεται μήπως τα όργανα αυτά παρέλειψαν να λάβουν υπόψη ουσιώδη στοιχεία που να αποδεικνύουν την καταλληλότητα της επιλεγείσας χώρας και κατά πόσον τα στοιχεία του φακέλου εξετάστηκαν με όλη την απαιτούμενη επιμέλεια, ώστε να μπορεί να γίνει δεκτό ότι η κανονική αξία του προϊόντος καθορίστηκε με κατάλληλο και εύλογο τρόπο (βλ., υπό την έννοια αυτή, αποφάσεις Nölle, C-16/90, EU:C:1991:402, σκέψεις 12 και 13, καθώς και GLS, C-338/10, EU:C:2012:158, σκέψη 22).
- 52 Εν προκειμένω, όσον αφορά, κατ' αρχάς, την αναζήτηση αναλόγων χωρών, από τα υποβληθέντα στην κρίση του Δικαστηρίου στοιχεία προκύπτει ότι αυτός που κατέθεσε την καταγγελία κατόπιν της οποίας κινήθηκε η διαδικασία αντνιτάμπινγκ πρότεινε τις Ηνωμένες Πολιτείες ως ανάλογη χώρα, σύμφωνα με τη δυνατότητα που του παρέχεται με το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή, στην από 19 Ιουνίου 2010 ανακοίνωση για την έναρξη διαδικασίας αντνιτάμπινγκ, εξέτασε το ενδεχόμενο να επιλέξει τις Ηνωμένες Πολιτείες ως κατάλληλη τρίτη χώρα με οικονομία αγοράς, στη συνέχεια δε κάλεσε εκείνους τους οποίους αφορούσε η έρευνα να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους συναφώς. Συγκεκριμένα, από την αιτιολογική σκέψη 47 του προσωρινού κανονισμού προκύπτει ότι «προτάθηκε να χρησιμοποιηθούν πολλές άλλες χώρες ως εναλλακτική επιλογή, ιδίως η Βραζιλία, η Τουρκία, η Νιγηρία, η Ταϊλάνδη και τέλος η Ινδονησία». Η Επιτροπή ζήτησε στη συνέχεια από τους παραγωγούς κάποιας σπουδαιότητας, εγκατεστημένους στα κράτη αυτά καθώς και στις Ηνωμένες Πολιτείες, να απαντήσουν σε ερωτηματολόγιο που τους έστειλε. Όπως εκτέθηκε στην αιτιολογική σκέψη 48 του προσωρινού κανονισμού, μόνο δύο εγκατεστημένοι στις Ηνωμένες Πολιτείες παραγωγοί του οικείου προϊόντος απάντησαν πλήρως στο ερωτηματολόγιο αυτό.
- 53 Εξάλλου, από τα υποβληθέντα στο Δικαστήριο στοιχεία προκύπτει ότι η Ρωσική Ομοσπονδία είχε επίσης προταθεί, κατά τη διάρκεια της διαδικασίας έρευνας, ως πιθανή τρίτη χώρα, και ότι από την αιτιολογική σκέψη 144 του προσωρινού κανονισμού συναγόταν ότι το προϊόν που αποτελούσε το αντικείμενο της έρευνας κατασκευαζόταν σε πλείονες χώρες, όπως τα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα, η Αραβική Δημοκρατία της Αιγύπτου και οι χώρες της Νοτιοανατολικής Ασίας.
- 54 Εντούτοις, αφενός, πριν καταλήξει, στην αιτιολογική σκέψη 54 του προσωρινού κανονισμού, ότι «οι ΗΠΑ είναι κατάλληλη και εύλογη ανάλογη χώρα, σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 7 του βασικού κανονισμού», η Επιτροπή εξέθεσε, στις αιτιολογικές σκέψεις 49 έως 53 του προσωρινού κανονισμού, το

σύνολο των στοιχείων της έρευνας αντιντάμπινγκ βάσει των οποίων κατέληξε σε ένα τέτοιο συμπέρασμα, υπογραμμίζοντας συγχρόνως ότι τα στοιχεία που παρασχέθηκαν από τους Αμερικανούς παραγωγούς που μετέσχαν στην έρευνα αντιντάμπινγκ ελέγχθηκαν επιτόπου.

- 55 Αφετέρου, από τα κατατεθέντα ενώπιον του Δικαστηρίου στοιχεία προκύπτει ότι η Επιτροπή εξέτασε το ενδεχόμενο να λάβει υπόψη της άλλες τρίτες χώρες ως χώρες αναφοράς και επιχείρησε ματαιώς να επικοινωνήσει με τους εγκατεστημένους στις χώρες αυτές παραγωγούς. Επιπλέον, επισημαίνεται ότι, καθόσον οι εγκατεστημένοι στις υπό εξέταση ανάλογες τρίτες χώρες παραγωγοί δεν υποχρεούνται να συνεργασθούν, το γεγονός ότι δεν ανταποκρίνονται στην εκ μέρους της Επιτροπής πρόσκληση συνεργασίας δεν είναι δυνατό να συνιστά παράβαση του καθήκοντος επιμέλειας που υπέχει το εν λόγω θεσμικό όργανο. Ως εκ τούτου, πρέπει να κριθεί ότι τα θεσμικά όργανα της Ένωσης προέβησαν, με την απαιτούμενη επιμέλεια, στην αναζήτηση της κατάλληλης ανάλογης χώρας.
- 56 Ειδικότερα, όσον αφορά το επιχείρημα ότι η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη της ορισμένα προσιτά στο κοινό στατιστικά στοιχεία κατά τη διάρκεια της αναζητήσεως αυτής, το Δικαστήριο έχει βεβαίως κρίνει, στην απόφαση GLS (C-338/10, EU:C:2012:158, σκέψη 30), ότι τα θεσμικά όργανα της Ένωσης οφείλουν να εξετάζουν με όλη την απαιτούμενη επιμέλεια τα στοιχεία που διαθέτουν, μεταξύ των οποίων καταλέγονται κυρίως τα στατιστικά στοιχεία της Eurostat, προκειμένου να διερευνήσουν αν μπορούν να λάβουν υπόψη μια ανάλογη χώρα, υπό την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού. Πάντως, επιβάλλεται η επισήμανση ότι οι σκέψεις αυτές ήταν σχετικές με τις υποχρεώσεις τις οποίες υπείχε η Επιτροπή όταν καμία από τις επιχειρήσεις των οποίων η συνεργασία ζητήθηκε δεν ήταν διατεθειμένη να συνεργασθεί και όταν εφάρμοζε την επικουρική μέθοδο την οποία προβλέπει η διάταξη αυτή και η οποία συνίσταται στον καθορισμό της κανονικής αξίας του οικείου προϊόντος «πάνω σε κάθε άλλη λογική βάση». Δεν αμφισβητείται ότι, στην υπό κρίση διαδικασία αντιντάμπινγκ, μια αμερικανική επιχείρηση δέχθηκε να συνεργασθεί με την Επιτροπή και ότι το εν λόγω θεσμικό όργανο εφάρμοσε την κύρια μέθοδο που προβλέπεται στη διάταξη αυτή, η οποία την απαλλάσσει από την εξέταση των εν λόγω στατιστικών.
- 57 Περαιτέρω, από τις αιτιολογικές σκέψεις 59, 67 και 68 του κανονισμού 917/2011 προκύπτει ότι τα θεσμικά όργανα της Ένωσης εξέτασαν τις διαφορές μεταξύ της κινεζικής και της αμερικανικής αγοράς κεραμικών πλακιδίων. Συναφώς, επισημαίνεται ότι τα όργανα αυτά διαπίστωσαν ότι η αμερικανική αγορά έχει υψηλό επίπεδο ανταγωνισμού και ότι δεν υπάρχουν στοιχεία για μη δασμολογικά εμπόδια που θα παρακώλυαν σημαντικά τον ανταγωνισμό στην αγορά. Παρατηρείται επίσης ότι η παραγωγή των Ηνωμένων Πολιτειών καλύπτει ευρύ φάσμα τύπων προϊόντων παρεμφερών προς τα κατασκευαζόμενα και εξαγόμενα από την Κίνα.
- 58 Ειδικότερα, όπως επισήμανε η γενική εισαγγελέας στο σημείο 71 των προτάσεών της, όσον αφορά, αφενός, την επίδραση του ανταγωνισμού στην αγορά, ο έντονος ανταγωνισμός ασκεί, κατ' αρχήν, πτωτική πίεση στις τιμές, με αποτέλεσμα στοιχεία από αγορά με υψηλό επίπεδο ανταγωνισμού να μην οδηγούν αναγκαιώς σε μεγαλύτερο περιθώριο ντάμπινγκ σε σχέση με στοιχεία από χώρα με χαμηλότερο κόστος, αλλά και με χαμηλότερο επίπεδο ανταγωνισμού. Όσον αφορά, αφετέρου, τη διαφορά μεταξύ των δύο αυτών αγορών ως προς το επίπεδο τεχνολογικής αναπτύξεως, το υψηλότερο επίπεδο τεχνολογικής αναπτύξεως είναι δυνατό να αντισταθμίσει το χαμηλότερο κόστος εργασίας, με αποτέλεσμα το υψηλότερο κόστος εργασίας να μην μπορεί κατ' ανάγκην να θεωρηθεί ένδειξη υψηλότερων τιμών και υψηλότερης κανονικής αξίας.
- 59 Συνεπώς, παρά τη διαφορά αυτήν, τα θεσμικά όργανα της Ένωσης ορθώς στηρίχθηκαν στον έντονο ανταγωνισμό που υφίστατο στην αγορά κεραμικών πλακιδίων των Ηνωμένων Πολιτειών προκειμένου να επιλέξουν το κράτος αυτό ως κατάλληλη τρίτη χώρα με οικονομία αγοράς.
- 60 Συνεπώς, κρίνεται ότι τα θεσμικά όργανα της Ένωσης εξέτασαν, με όλη την απαιτούμενη επιμέλεια, τις διαφορές μεταξύ της κινεζικής και της αμερικανικής αγοράς κεραμικών πλακιδίων και ορθώς έκριναν τις Ηνωμένες Πολιτείες ως την ανάλογη χώρα, δυνάμει του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού.

- 61 Τέλος, όσον αφορά το επιχείρημα ότι οι Αμερικανοί εξαγωγείς εξάγουν μικρές ποσότητες και προμηθεύουν ένα περιορισμένο μέρος των κεραμικών πλακιδίων υψηλής ποιότητας στην αμερικανική αγορά, επισημαίνεται ότι, όπως εκτέθηκε στις αιτιολογικές σκέψεις 49 και 50 του προσωρινού κανονισμού, η έρευνα αντντάμπινγκ έδειξε ότι τα κεραμικά πλακίδια καταγωγής Κίνας και Ηνωμένων Πολιτειών είχαν θεμελιωδώς τα ίδια φυσικά χαρακτηριστικά, προορίζονταν για τις ίδιες χρήσεις και παράγονταν με παρόμοια διαδικασία παραγωγής.
- 62 Υπό τις συνθήκες αυτές, κρίνεται ότι τα θεσμικά όργανα της Ένωσης επέλεξαν ευλόγως, σύμφωνα με τις διατάξεις του βασικού κανονισμού, τις Ηνωμένες Πολιτείες ως κατάλληλη ανάλογη τρίτη χώρα με οικονομία αγοράς, για τον υπολογισμό της κανονικής αξίας.

Επί του καθορισμού της κανονικής αξίας βάσει των πληροφοριακών στοιχείων που παρέσχε ένας μόνον παραγωγός

- 63 Δεύτερον, με το ερώτημά του, το αιτούν δικαστήριο εκφράζει αμφιβολίες ως προς τον αντιπροσωπευτικό χαρακτήρα της κανονικής αξίας που καθορίστηκε με βάση τα πληροφοριακά στοιχεία που παρέσχε ένας μόνον παραγωγός.
- 64 Ειδικότερα, το εν λόγω δικαστήριο διερωτάται, πρώτον, αν από το γράμμα του άρθρου 2, παράγραφοι 1 και 6, του βασικού κανονισμού προκύπτει ότι η κανονική αξία πρέπει να καθορίζεται βάσει των τιμών πλειόνων παραγωγών. Δεύτερον, επιθυμεί να διευκρινισθεί αν η χρήση των στοιχείων ενός μόνο παραγωγού καθιστά παρά ταύτα δυνατό να προσδιορισθεί η αξία αυτή με ακρίβεια και αντικειμενικότητα, ιδίως όταν υφίσταται κίνδυνος, όπως συμβαίνει στην υπόθεση της κύριας δίκης, να ελέγχεται ο παραγωγός ο οποίος παρέσχε τα στοιχεία του από παραγωγό της Ένωσης και, συνεπώς, να μην είναι οικονομικώς ανεξάρτητος. Τρίτον, δεδομένου ότι τα στοιχεία που παρέχει ένας μόνον παραγωγός διέπονται από τις επιλογές των συγκεκριμένων πολιτικών της επιχείρησης, το δικαστήριο αυτό διερωτάται μήπως η Επιτροπή οφείλει να απευθυνθεί σε εξωτερικούς εμπειρογνώμονες.
- 65 Κατ' αρχάς, όσον αφορά το γράμμα το άρθρου 2, παράγραφοι 1 και 6, του βασικού κανονισμού, το αιτούν δικαστήριο και η Fliesen-Zentrum εκτιμούν ότι η κανονική αξία πρέπει να προσδιορίζεται βάσει των τιμών πλειόνων παραγωγών, καθόσον η διάταξη αυτή παραπέμπει «[στις] τιμές» και «[στους] άλλ[ους] πωλητές ή παραγωγ[ούς]» για τον καθορισμό της αξίας αυτής. Εντούτοις, επισημαίνεται ότι, σε περίπτωση εισαγωγών από χώρες που δεν έχουν οικονομία αγοράς, ο βασικός κανονισμός προβλέπει, στο άρθρο του 2, παράγραφος 7, ειδικό καθεστώς όσον αφορά τον προσδιορισμό της κανονικής αξίας, το οποίο διαφέρει από αυτό των παραγράφων 1 έως 6 του άρθρου αυτού, οπότε το γράμμα των παραγράφων αυτών δεν επηρεάζει την κρίση περί του αν η επίμαχη στην κύρια δίκη κανονική αξία πρέπει να κατασκευασθεί με βάση τις τιμές ενός ή πλειόνων παραγωγών.
- 66 Περαιτέρω, όσον αφορά τον προσδιορισμό της κανονικής αξίας δυνάμει του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού, η Επιτροπή αναγνώρισε βεβαίως, στις γραπτές παρατηρήσεις της, ότι η χρήση στοιχείων πλειόνων παραγωγών εγκατεστημένων στην ανάλογη χώρα, αντί ενός μόνον, είναι κατ' αρχήν προτιμότερη. Εντούτοις, το Δικαστήριο έχει ήδη κρίνει ότι απλώς και μόνον το γεγονός ότι στη χώρα αναφοράς υφίσταται ένας μόνον παραγωγός δεν αποκλείει, από μόνο του, ότι οι τιμές στη χώρα αυτή απορρέουν από πραγματικό ανταγωνισμό, εφόσον τέτοιου είδους ανταγωνισμός μπορεί κάλλιστα να απορρέει, ελλείψει ελέγχου των τιμών, από την ύπαρξη σημαντικών εισαγωγών από άλλες χώρες (απόφαση Rotexchemie, C-26/96, EU:C:1997:261, σκέψη 15).
- 67 Συνεπώς, κρίνεται ότι το καθοριστικό στοιχείο για την επιλογή του παραγωγού ή των παραγωγών στη χώρα αναφοράς είναι το αν οι τιμές στην εσωτερική αγορά της τρίτης χώρας απορρέουν από πραγματικό ανταγωνισμό. Όπως επισημάνθηκε ήδη στη σκέψη 57 της παρούσας αποφάσεως, τα θεσμικά όργανα της Ένωσης εξέτασαν το ζήτημα αυτό κατά την έρευνα αντντάμπινγκ και έκριναν ότι η αμερικανική αγορά έχει υψηλό επίπεδο ανταγωνισμού και ότι δεν υπάρχουν στοιχεία για μη δασμολογικά εμπόδια που θα παρακώλυαν σημαντικά τον ανταγωνισμό στην αγορά.

- 68 Όσον αφορά, ειδικότερα, τον προβαλλόμενο κίνδυνο να ελέγχεται ο παραγωγός ο οποίος παρέσχε τα στοιχεία του στο πλαίσιο της διαδικασίας αντιντάμπινγκ από παραγωγό της Ένωσης και, συνεπώς, να μην είναι οικονομικώς ανεξάρτητος, κρίνεται ότι δεν είναι πιθανόν, όπως επισήμανε η γενική εισαγγελέας στο σημείο 97 των προτάσεων της, να ελήφθησαν υπόψη τα στοιχεία παραγωγού ο οποίος πώλησε σε πελάτες που συνδέονται με αυτόν, δεδομένου ότι προσάπτεται στα θεσμικά όργανα της Ένωσης ότι κατασκεύασαν μια τεχνητώς υψηλή κανονική αξία. Εν πάση περιπτώσει, επισημαίνεται ότι, όπως εκτίθεται στην αιτιολογική σκέψη 62 του κανονισμού 917/2011, τα στοιχεία αυτά ελέγχθηκαν επιτόπου από τις υπηρεσίες της Επιτροπής.
- 69 Τέλος, όσον αφορά την εκ μέρους της Επιτροπής χρήση των υπηρεσιών εξωτερικών εμπειρογνομόνων, υπογραμμίζεται ότι τούτο δεν δικαιολογείται όταν, όπως στην υπόθεση της κύριας δίκης, τα στοιχεία ενός παραγωγού είναι αντιπροσωπευτικά. Όπως επισήμανε η γενική εισαγγελέας στο σημείο 88 των προτάσεων της, εφόσον δεν υπάρχει ειδικός λόγος, τα θεσμικά όργανα της Ένωσης πρέπει κατ' αρχήν να θεωρούνται ικανά αφ' εαυτών να προβαίνουν στην προσηκούμενη εκτίμηση των στοιχείων.
- 70 Υπό τις συνθήκες αυτές, κρίνεται ότι τα θεσμικά όργανα της Ένωσης ορθώς προσδιόρισαν την κανονική αξία βάσει των πληροφοριακών στοιχείων που παρέσχε ένας μόνον παραγωγός.

Επί της υποχρέωσης αιτιολογήσεως και των δικαιωμάτων άμυνας, όσον αφορά τον υπολογισμό της κατασκευασμένης κανονικής αξίας

- 71 Τρίτον, με το ερώτημά του, το αιτούν δικαστήριο διερωτάται κατ' ουσίαν αν τα όργανα της Ένωσης, όταν προβαίνουν σε αναπροσαρμογές της κανονικής αξίας που προσδιορίζεται βάσει των τιμών του παραγωγού της ανάλογης χώρας, οφείλουν να στηρίζονται σε αποδείξεις ή, τουλάχιστον, σε ενδείξεις από τις οποίες προκύπτει η ύπαρξη του παράγοντα βάσει του οποίου διενεργείται η αναπροσαρμογή και προσδιορίζεται η επιρροή του επί της συγκρισιμότητας μεταξύ της τιμής εξαγωγής και της κανονικής αξίας. Το δικαστήριο αυτό διερωτάται αν τα εν λόγω θεσμικά όργανα, παρέχοντας αόριστα πληροφοριακά στοιχεία αφορώντα τον ακριβή υπολογισμό της κανονικής αξίας και καθιστώντας κατά τον τρόπο αυτόν αδύνατη την υποβολή προσηκόντως θεμελιωμένων παρατηρήσεων, παρέβησαν την υποχρέωση αιτιολογήσεως και ως εκ τούτου προσέβαλαν τα δικαιώματα άμυνας της Fliesen-Zentrum.
- 72 Η Fliesen-Zentrum φρονεί ότι, κατά το άρθρο 2, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού, οι αναπροσαρμογές της κανονικής αξίας πρέπει να διενεργούνται προκειμένου να λαμβάνονται υπόψη διαφορές που διαπιστώνονται στους παράγοντες που αποδεδειγμένα επηρεάζουν τις τιμές και, επομένως, τη συγκρισιμότητα, όπως είναι οι διαφορές ποιότητας. Στηριζόμενη, μεταξύ άλλων, στην απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης Kundan και Tata κατά Συμβουλίου (T-88/98, EU:T:2002:280, σκέψεις 95 καθώς και 96), η Fliesen-Zentrum υποστηρίζει ότι τα θεσμικά όργανα της Ένωσης όφειλαν να στηριχθούν στις εν λόγω αποδείξεις ή ενδείξεις. Στην υπόθεση της κύριας δίκης, η κανονική αξία που προσδιορίστηκε από την Επιτροπή ήταν τόσο αόριστη ώστε δεν ήταν δυνατό να χρησιμεύσει ως βάση για τη διαπίστωση ενός ενδεχόμενου ντάμπινγκ. Συναφώς, η Fliesen-Zentrum φρονεί ότι η Επιτροπή δεν κατέδειξε πώς κατασκευάστηκε η αξία αυτή.
- 73 Όσον αφορά, πρώτον, τη Fliesen-Zentrum, επιβάλλεται να υπογραμμισθεί ότι δεν αμφισβητείται ότι η εταιρία αυτή δεν μετέσχε στη διαδικασία έρευνας ντάμπινγκ και ότι δεν συνδέεται με κανένα Κινέζο παραγωγό. Συνεπώς, δεν μπορεί να διεκδικεί η ίδια δικαιώματα άμυνας κατά τη διάρκεια διαδικασίας στην οποία δεν μετέσχε.
- 74 Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να εξετασθεί δεύτερον αν οι λόγοι που αφορούν τις αναπροσαρμογές της κανονικής αξίας που προσδιορίζεται με βάση τις τιμές του παραγωγού της ανάλογης χώρας ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις που απορρέουν από την υποχρέωση αιτιολογήσεως την οποία θεσπίζει το άρθρο 296 ΣΛΕΕ.

- 75 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι η επιβαλλόμενη από το άρθρο 296 ΣΛΕΕ αιτιολογία πρέπει να είναι προσαρμοσμένη στη φύση της οικείας πράξεως και πρέπει να διαφαίνεται από αυτήν, κατά τρόπο σαφή και απαλλαγμένο αιρέσεων, η συλλογιστική του θεσμικού οργάνου που την εκδίδει, ώστε οι ενδιαφερόμενοι να γνωρίζουν τους λόγους που δικαιολογούν τη λήψη του μέτρου και το αρμόδιο δικαιοδοτικό όργανο να είναι σε θέση να ασκήσει τον έλεγχό του (βλ. απόφαση Ιταλία κατά Επιτροπής, C-138/03, C-324/03 και C-431/03, EU:C:2005:714, σκέψη 54 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 76 Η απαίτηση αυτή πρέπει να εκτιμάται με γνώμονα τις περιστάσεις της συγκεκριμένης περιπτώσεως, ιδίως το περιεχόμενο της πράξεως, τη φύση των προβαλλομένων λόγων και το συμφέρον που έχουν ενδεχομένως στην παροχή διευκρινίσεων οι αποδέκτες ή άλλα πρόσωπα τα οποία η πράξη αφορά άμεσα και ατομικά. Η αιτιολογία δεν απαιτείται να διασαφηνίζει όλα τα ουσιώδη πραγματικά και νομικά στοιχεία, καθόσον το ζήτημα αν η αιτιολογία μιας πράξεως ικανοποιεί τις απαιτήσεις του άρθρου 296 ΣΛΕΕ πρέπει να εκτιμάται όχι μόνο βάσει του γράμματός της, αλλά και του πλαισίου στο οποίο εντάσσεται καθώς και του συνόλου των κανόνων δικαίου που διέπουν το σχετικό θέμα (βλ. απόφαση Ιταλία κατά Επιτροπής, C-138/03, C-324/03 και C-431/03, EU:C:2005:714, σκέψη 55 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 77 Ομοίως, όταν πρόκειται για κανονισμό, η αιτιολογία μπορεί να περιορίζεται στην περιγραφή, αφενός, της συνολικής καταστάσεως που οδήγησε στην έκδοσή του και, αφετέρου, των γενικών σκοπών που επιδιώκει ο κανονισμός αυτός (αποφάσεις *Abrias* κ.λπ. κατά Επιτροπής, 3/83, EU:C:1985:283, σκέψη 30, καθώς και *Ισπανία κατά Συμβουλίου*, C-342/03, EU:C:2005:151, σκέψη 55). Συνεπώς, δεν είναι δυνατό να απαιτείται από τα θεσμικά όργανα να εκθέτουν τα διάφορα πραγματικά δεδομένα, τα οποία πολύ συχνά είναι πολυάριθμα και σύνθετα, βάσει των οποίων εκδόθηκε ο κανονισμός, ή, κατά μείζονα λόγο, να παραθέτουν μια κατά το μάλλον ή ήττον πλήρη εκτίμηση των εν λόγω πραγματικών δεδομένων (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση *Beus*, 5/67, EU:C:1968:13, σκέψη 4).
- 78 Συνεπώς, αν ο σκοπός τον οποίο επιδιώκει το θεσμικό όργανο προκύπτει κατ' ουσίαν από την επίμαχη πράξη γενικής ισχύος, η πράξη αυτή δεν πρέπει να περιέχει ειδική αιτιολογία για καθεμία από τις αναπροσαρμογές της κανονικής αξίας του επίμαχου προϊόντος.
- 79 Στην υπόθεση της κύριας δίκης, διαπιστώνεται ότι οι λόγοι για τους οποίους αναπροσαρμόστηκε η κανονική αξία εκτέθηκαν στην αιτιολογική σκέψη 61 του προσωρινού κανονισμού, κατά την οποία τούτο έγινε «για να ληφθούν υπόψη οι διαφορές χαρακτηριστικών [...] και [οι] διαφορ[ές] ποιότητας για ορισμένα είδη που δεν κατασκευάζονται από τον παραγωγό της ανάλογης χώρας [...] για το χαμηλότερο κόστος πλακιδίων τα οποία δεν αποτελούνται από πορσελάνη. Έγιναν περαιτέρω προσαρμογές, όπου κρίθηκε σκόπιμο, όσον αφορά τα έξοδα θαλάσσιας μεταφοράς, ασφάλισης, διεκπεραίωσης, καθώς και τα παρεπόμενα έξοδα, το κόστος συσκευασίας, το κόστος πίστωσης, τα τραπεζικά τέλη και τις προμήθειες, σε όλες τις περιπτώσεις κατά τις οποίες τα έξοδα αυτά θεωρήθηκαν λογικά, ακριβή και αποδεδειγμένα με επαληθευμένα στοιχεία». Ο κανονισμός 917/2011, ο οποίος επαναλαμβάνει στις αιτιολογικές σκέψεις του 86 και 87 τους λόγους που εκτίθενται στην εν λόγω αιτιολογική σκέψη 61 για τους οποίους αναπροσαρμόστηκε η κανονική αξία, προσθέτει ότι οι αναπροσαρμογές αυτές διενεργήθηκαν, όπου ήταν αναγκαίο, για να διασφαλισθεί η δίκαιη σύγκριση μεταξύ της κανονικής αξίας και της τιμής εξαγωγής.
- 80 Συνεπώς, κρίνεται ότι οι λόγοι που αφορούν τις αναπροσαρμογές της κανονικής αξίας η οποία προσδιορίζεται βάσει των τιμών του παραγωγού της ανάλογης χώρας ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις που απορρέουν από την υποχρέωση αιτιολογήσεως.

Επί της χρήσεως της δειγματοληψίας

- 81 Τέταρτον, με το ερώτημά του, το αιτούν δικαστήριο διερωτάται αν, προκειμένου να προσδιορισθεί το επίπεδο υποτιμολογήσεως, τα δείγματα των Κινέζων παραγωγών-εξαγωγέων καθώς και των παραγωγών και των εισαγωγέων της Ένωσης επελέγησαν προσηκόντως ή αν τα θεσμικά όργανα της Ένωσης παρέβησαν συναφώς τις συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 3 και 17 του βασικού κανονισμού.
- 82 Ειδικότερα, το αιτούν δικαστήριο διερωτάται αν τα επίπεδα υποτιμολογήσεως που διαπιστώθηκαν στην αιτιολογική σκέψη 113 του κανονισμού 917/2011 προσδιορίστηκαν με ακρίβεια και αντικειμενικότητα. Επισημαίνει ότι, όταν τα θεσμικά όργανα της Ένωσης χρησιμοποίησαν τη δειγματοληψία, προκειμένου να προσδιορίσουν τις τιμές των παραγωγών της Ένωσης περιορίστηκαν, σύμφωνα με το άρθρο 17, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, σε εύλογο αριθμό ενδιαφερομένων μερών, προϊόντων ή συναλλαγών, χρησιμοποιώντας στατιστικώς αντιπροσωπευτικά δείγματα, με βάση τα πληροφοριακά στοιχεία που είναι διαθέσιμα κατά το χρόνο της επιλογής. Αντιθέτως, προκειμένου να προσδιορίσουν τις τιμές των Κινέζων παραγωγών, τα εν λόγω θεσμικά όργανα στηρίχθηκαν στον μεγαλύτερο όγκο παραγωγής, πωλήσεων ή εξαγωγών των οικείων προϊόντων τον οποίο μπορεί να αφορά η έρευνα. Το εν λόγω δικαστήριο διερωτάται αν η προσέγγιση αυτή είναι ορθή, δεδομένου ότι το δείγμα των παραγωγών της Ένωσης αποτελούνταν κυρίως από μεγάλο αριθμό μικρομεσαίων επιχειρήσεων και ότι το δείγμα των Κινέζων παραγωγών περιελάμβανε μικρό αριθμό μεγάλων παραγωγών, ενώ και οι δύο αγορές είναι έντονα κατακερματισμένες και αποτελούνται, κατά μεγάλο μέρος, από μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Επιπλέον, στο δείγμα των παραγωγών της Ένωσης περιελήφθησαν μόνον παραγωγοί των χωρών της Δυτικής Ευρώπης, και όχι οι παραγωγοί των άλλων κρατών μελών των οποίων το επίπεδο τιμών είναι χαμηλότερο.
- 83 Η Fliesen-Zentrum προσθέτει ότι το γεγονός ότι οι τιμές των μεγάλων Κινέζων παραγωγών συγκρίνονται με τις τιμές των μικρομεσαίων επιχειρήσεων της Ένωσης συνιστά παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως και παράβαση των άρθρων 3, παράγραφος 2, και 9, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού. Όσον αφορά την αντιπροσωπευτικότητα του δείγματος των παραγωγών της Ένωσης, η Fliesen-Zentrum φρονεί ότι το δείγμα αυτό πρέπει να περιλαμβάνει τουλάχιστον το 25 % του συνόλου της παραγωγής της Ένωσης. Όσον αφορά, ιδίως, το άρθρο 9, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού, το οποίο περιέχει τον λεγόμενο κανόνα του «δασμού χαμηλότερου ύψους», τα θεσμικά όργανα της Ένωσης προσδιόρισαν εσφαλμένως τα περιθώρια υποτιμολογήσεως.
- 84 Επισημαίνεται ότι, κατά το άρθρο 3, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού, ο προσδιορισμός της ζημίας πρέπει να συνοδεύεται από την «αντικειμενική εξέταση» του όγκου των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο πρακτικών ντάμπινγκ, της επιδράσεώς τους επί των τιμών των ομοειδών προϊόντων στην αγορά της Ένωσης και των συνεπειών τους για τον κλάδο παραγωγής της Ένωσης. Το άρθρο 3, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού προβλέπει ότι, όσον αφορά την επί των τιμών επίδραση των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο πρακτικών ντάμπινγκ, πρέπει να εξετάζεται κατά πόσον, για τις εισαγωγές με πρακτικές ντάμπινγκ, υπήρξε σημαντική υποτιμολόγηση των κινεζικών προϊόντων σε σχέση με ομοειδές προϊόν του κλάδου παραγωγής της Ένωσης.
- 85 Υπό τις συνθήκες αυτές, εναπόκειται στο Δικαστήριο, στο πλαίσιο της εκ μέρους του εξετάσεως του κύρους του κανονισμού 917/2011, να ελέγξει αν τα θεσμικά όργανα της Ένωσης κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι υπήρξε τέτοια υποτιμολόγηση.
- 86 Συναφώς, επισημαίνεται ότι, κατά το άρθρο 17, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, τα δείγματα των ενδιαφερομένων μερών, των προϊόντων ή των συναλλαγών πρέπει να είναι στατιστικώς αντιπροσωπευτικά σύμφωνα με τα πληροφοριακά στοιχεία που είναι διαθέσιμα κατά τον χρόνο της επιλογής ή να καλύπτουν τον μεγαλύτερο δυνατό όγκο παραγωγής, πωλήσεων ή συναλλαγών τον οποίο μπορεί ευλόγως να αφορά η έρευνα, λαμβανομένου υπόψη του διαθέσιμου χρόνου.

- 87 Επιβάλλεται η επισήμανση ότι ούτε η εν λόγω διάταξη ούτε το άρθρο 3 του βασικού κανονισμού ούτε η αρχή της ίσης μεταχειρίσεως απαιτεί τη χρήση της ίδιας μεθόδου για τη σύσταση του δείγματος των Κινέζων παραγωγών και του δείγματος των παραγωγών της Ένωσης. Αντιθέτως, από το άρθρο 17, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού προκύπτει ότι η τελική επιλογή των ενδιαφερομένων μερών, των τύπων προϊόντων ή των συναλλαγών εναπόκειται στην Επιτροπή, κατ' εφαρμογήν των διατάξεων περί δειγματοληψίας.
- 88 Εν προκειμένω, όπως προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 23 του κανονισμού 917/2011 και όπως υπογράμμισε η Επιτροπή στις γραπτές παρατηρήσεις της, η χρήση δύο διαφορετικών μεθόδων για τον προσδιορισμό της συνθέσεως του δείγματος των παραγωγών της Ένωσης, αφενός, και των Κινέζων παραγωγών-εξαγωγέων, αφετέρου, δικαιολογείται από το γεγονός ότι τα δείγματα αυτά έχουν διαφορετικούς σκοπούς. Πράγματι, όσον αφορά το δείγμα των Κινέζων παραγωγών-εξαγωγέων, σκοπός του είναι να περιλάβει τον μεγαλύτερο δυνατόν αριθμό εισαγωγών, ώστε οι διαπιστωθείσες για κάθε τύπο προϊόντος μέσες τιμές εισαγωγής να προσεγγίζουν όσο το δυνατόν περισσότερο τον πραγματικό μέσον όρο και να αντικατοπτρίζουν με όσο το δυνατό μεγαλύτερη ακρίβεια την πίεση επί των τιμών που υφίσταται ο κλάδος παραγωγής της Ένωσης. Όσον αφορά το δείγμα των παραγωγών της Ένωσης, αυτό χρησιμεύει για να εξακριβωθεί αν οι διαπιστωθείσες για κάθε τύπο προϊόντος μέσες τιμές εισαγωγής έχουν παρεμφερή αποτελέσματα σε όλους τους παραγωγούς της Ένωσης ή αν υπάρχει μια συγκεκριμένη κατηγορία παραγωγών της Ένωσης που επηρεάζεται ιδιαίτερα.
- 89 Περαιτέρω, όσον αφορά, ιδίως, το δείγμα των παραγωγών της Ένωσης, επισημαίνεται ότι από την αιτιολογική σκέψη 11 του προσωρινού κανονισμού προέκυψε ότι το δείγμα αυτό αντιπροσώπευε το 24 % της συνολικής παραγωγής των παραγωγών που συνεργάστηκαν και το 7 % της συνολικής παραγωγής της Ένωσης. Επιπλέον, από την αιτιολογική σκέψη 13 του κανονισμού αυτού προέκυψε ότι, παρά την απόσυρση του δείγματος του Πολωνού παραγωγού, η αντιπροσωπευτικότητα του εν λόγω δείγματος παρέμεινε ιδιαίτερα υψηλή σύμφωνα με όλα τα κριτήρια που προβλέφθηκαν για τη σύνθεσή του.
- 90 Επιπλέον, από την αιτιολογική σκέψη 18 του κανονισμού 917/2011 προκύπτει ότι, για να είναι αντιπροσωπευτικό, το δείγμα δεν πρέπει οπωσδήποτε να αντανakλά την ακριβή γεωγραφική κατανομή και το ακριβές ειδικό βάρος των κρατών μελών παραγωγής, δεδομένου ότι η κατανομή αυτή αποτελεί μόνον έναν από τους παράγοντες που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη για τη διασφάλιση της αντιπροσωπευτικότητας. Συνεπώς, δεν συντρέχει λόγος να κριθεί ότι τα θεσμικά όργανα της Ένωσης ήταν υποχρεωμένα να περιλάβουν μια επιχείρηση της κεντρικής ή της ανατολικής Ευρώπης για να διασφαλίσουν την αντιπροσωπευτικότητα του εν λόγω δείγματος.
- 91 Εν πάση περιπτώσει, όπως επισημαίνεται στην αιτιολογική σκέψη 31 του κανονισμού 917/2011 και υπογραμμίζεται από την Επιτροπή στις γραπτές παρατηρήσεις της, το δείγμα της Ένωσης αντιπροσωπεύει σχεδόν το 80 % της παραγωγής της Ένωσης και από τον έλεγχο με βάση τα διαθέσιμα δημοσιευθέντα στοιχεία προέκυψε ότι αν είχε περιληφθεί στο δείγμα ένας παραγωγός από τα κράτη μέλη αυτά, τούτο δεν θα είχε επηρεάσει σημαντικά τον καθορισμό της ζημίας.
- 92 Τέλος, όσον αφορά τις αμφιβολίες που διατύπωσε το αιτούν δικαστήριο, λόγω του ότι θα μπορούσε να έχει επιβληθεί χαμηλότερος δασμός αν το περιθώριο υποτιμολογήσεως είχε υπολογισθεί επί διαφορετικής βάσεως, υπογραμμίζεται ότι το περιθώριο αυτό και το περιθώριο ντάμπινγκ είναι δύο διαφορετικές έννοιες. Συγκεκριμένα, κατά το άρθρο 9, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού, το ύψος του δασμού αντντάμπινγκ πρέπει να είναι χαμηλότερο από το περιθώριο ντάμπινγκ, αν αυτός ο χαμηλότερος δασμός επαρκεί για την εξάλειψη της ζημίας που προκλήθηκε στον κλάδο παραγωγής της Ένωσης. Όπως διευκρινίζεται στην αιτιολογική σκέψη 198 του κανονισμού 917/2011, το περιθώριο ντάμπινγκ πρέπει να αποτελεί τη βάση για τον καθορισμό του ύψους του δασμού σύμφωνα με τον κανόνα του χαμηλότερου δασμού. Εντεύθεν συνάγεται ότι το περιθώριο υποτιμολογήσεως δεν επηρεάζει τη χρήση του κανόνα του χαμηλότερου δασμού που προβλέπεται στην εν λόγω παράγραφο 4.

- 93 Ως εκ τούτου, κρίνεται ότι, κατά τη χρήση των δειγμάτων, τα θεσμικά όργανα της Ένωσης, λαμβανομένου υπόψη του ευρέος περιθωρίου εκτιμήσεως το οποίο διαθέτουν, δεν παρέβησαν τις συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 3 και 17 του βασικού κανονισμού ούτε παραβίασαν την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως.
- 94 Κατόπιν όλων των προεκτεθέντων, στο προδικαστικό ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι από την εξέτασή του δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να θίξει το κύρος του κανονισμού 917/2011.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 95 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) αποφαινεται:

Από την εξέταση του προδικαστικού ερωτήματος δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να θίξει το κύρος του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 917/2011 του Συμβουλίου, της 12ης Σεπτεμβρίου 2011, για την επιβολή οριστικού δασμού αντνιτάμπινγκ και την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές κεραμικών πλακιδίων καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας.

(υπογραφές)